

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 39^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 41

Μεγάλος: μεγάλος δημιουργός, μεγάλος δάσκαλος, μεγάλος άνθρωπος. Δεν νομίζω πως υπάρχουν πολλοί τρόποι να είναι κάποιος στ' αλήθεια μεγάλος. Γίνεται βέβαια, στην τέχνη ας πούμε, μέσα απ' το έργο του. Ένα έργο που πρέπει να έχει πίσω του μια μεγάλη παράδοση και να ανοίγει μπροστά του μια μεγάλη προοπτική. Ένα έργο, που από την πρώτη φορά που έρχεσαι σε επαφή μαζί του, διαισθάνεσαι πως έχει κάτι

μεγαλειώδες. Κάτι που υπερβαίνει τα θνητά όρια ζωής του ίδιου του δημιουργού του, αλλά και του κοινού του. Ίσως αυτός να είναι και ο ορισμός του κλασικού στην τέχνη. Γιατί ο Ακίρα Κουροσάουα υπήρξε μάλλον κλασικός ήδη από την δεκαετία του '50. Ως ο ιάπωνας κινηματογραφιστής που άνοιγε τις πύλες της Δύσης. Ως ο μεγάλος δάσκαλος που θα επηρέαζε τον δυτικό κινηματογράφο, τόσο τον κινηματογράφο τέχνης, όσο και τον κινηματογράφο δράσης και θεάματος. Δηλαδή, ως συν-ιδρυτής, μαζί με κάποιους άλλους μεγάλους, της νέας παγκόσμιας γλώσσας του κινηματογράφου, που συνέδετε τους κώδικες όλων των παραδοσιακών τεχνών και τα στοιχεία διαφορετικών πολιτισμών από Ανατολή και Δύση. Όπως συμβαίνει, θυμήσου, στο *Ντερσού Ουζάλα*. Οι μεγάλοι άνθρωποι, με τα μεγάλα όνειρα, πιστοί φίλοι για πάντα και σε ό,τι κι αν κάνουν, είναι πάντα κοντά σου όταν τους χρειαστείς. Και πάντα γενναίοι και μεγαλοπρεπείς. Όπως οι Σαμουράι.

Σωτήρης Ζήκος

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ανοιξιάτικη Πατρίδα μου (A reum da un si Jeol)

του Kwang Mo Lee (Κορέα, 1998)

Ήταν κάποτε μια χώρα που ο πόλεμος την έκοψε στα δύο. Πέρασαν πενήντα χρόνια από τότε, και οι σημερινές γενιές της δεν μπορούν παρά να νιώθουν απογοήτευση για τα λάθη των πατεράδων τους, αλλά και θαυμασμό για πως αυτοί κατάφεραν μέσα

στο χάος να διαφυλάξουν ένα πνεύμα ελπίδας. Μέλος αυτής της γενιάς, ο Κορεάτης Kwang Mo Lee υπογράφει ένα αντιπολεμικό δράμα και ψάχνει να βρει τις απαντήσεις. "Οι άνθρωποι είναι εύθραυστοι σαν γυαλί" δηλώνει ο Lee. Αυτή είναι η μόνη βεβαιότητα του. Ο Lee πιστεύει πως

το αντίδοτο στον παραλογισμό του πολέμου είναι η παιδική αθωότητα. Δύο παιδιά είναι οι ήρωες της ταινίας του. Ο Σουνγκ και ο Τσανγκ. Δύο φίλοι που στη μέση του Πολέμου της Κορέας απολαμβάνουν βόλτες και συζητήσεις σε έναν εγκαταλειμμένο μύλο. Μέχρι οι μεγάλοι να εισβάλουν στο παραμύθι τους, διαλύοντας τα πάντα. Στον μύλο, τόπο ερωτικής συνεύρεσης αμερικανών στρατιωτών

με γυναίκες του χωριού, ο Τσανγκ βλέπει τη μητέρα του να κάνει έρωτα. Φύλακας και προαγωγός της είναι ο πατέρας του Σουνγκ. Την επόμενη μέρα ο μύλος καίγεται και ο Τσανγκ εξαφανίζεται. Ένα χρόνο μετά, το ποτάμι που περνάει από το μύλο ξεβράζει το πτώμα ενός νέου αγοριού. Ο πόλεμος είναι σαρωτικός, διαβρωτικός, τραγικός. Στο όνομα του διαπράττονται τα μεγαλύτερα εγκλήματα. Όχι όμως στο πεδίο της μάχης αλλά μέσα στην οικογένεια. Αυτή είναι μια διαπίστωση που ο κορεάτης σκηνοθέτης καταθέτει στην *Ανοιξιάτικη Πατρίδα Μου*. Ο τίτλος της ταινίας είναι από ένα κορεάτικο παιδικό τραγούδι για τη νοσταλγία που νιώθει ο άνθρωπος δίχως

πατρίδα. Αντιπροσωπευτικό δείγμα ασιατικού μινιμαλισμού στο ύφος, η ταινία εντυπωσιάζει με την υπέροχη κινηματογράφιση των κορεατικών τοπίων, τον υπόκωφο λυρισμό του αλλά και την ικανότητα του να μην επιβάλλει απόψεις για τον πόλεμο. Αλλωστε είναι λιγότερο ένα πολιτικό

φίλμ και περισσότερο μια ταινία για τραυματισμένα αισθήματα και "τις αναμνήσεις που παύουν να είναι αναμνήσεις αν καταφέρεις να τις αρπάξεις στα χέρια σου". Ο Kwang Mo Lee σπούδασε σινεμά και τηλεόραση στην Αμερική και είναι ο πρόεδρος του κινηματογραφικού Ιδρύματος της Κορέας. Ο άνθρωπος που έφερε στην Κορέα τον Ταρκόφσκι, τον Μπέργκμαν, τον Κιαροστάμι και άλλους σπουδαίους δημιουργούς της εικόνας.

Τ.Π.

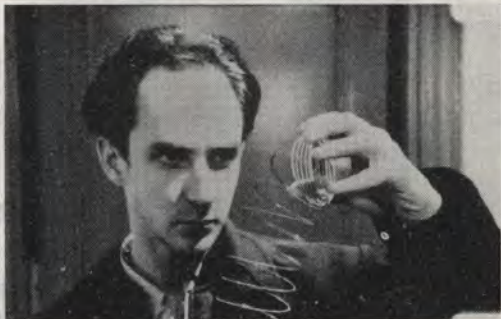
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

π (Pi)

του Darren Aronofsky (Η.Π.Α., 1998)

Πώς μπορεί να φτιάξει κανείς μια ταινία που κρύβει μέσα της τον εφιαλτικό σουρεαλισμό ενός Κρόνενμπεργκ και ενός Λυντς, την ψυχρή ακρίβεια ενός Ρενέ, μια ταινία που μοιάζει με το *Eraserhead* σε fast forward και όλα

αυτά με μόνο 60.000 δολάρια; Καταρχήν χρειάζεσαι ένα παράξενο δέμα. Όπως την μαθηματική κατανόηση του κόσμου. Μετά έναν εκκεντρικό χαρακτήρα. Όπως τον ιδιοφυή και μισάνθρωπο μαθηματικό, Μαξιμίλιαν Κόεν, ο οποίος ζει σε ένα άθλιο νεο-ϊορκέζικο διαμέρισμα καλωδιωμένος με το κομπιούτερ του, τον Ευκλείδη του. Μετά προσθέτεις το σασπένς της υπόθεσης. Βάζεις τον ήρωά σου να ψάχνει την αριθμητική φόρμουλα που εξηγεί τα πάντα στο σύμπαν. Μια έρευνα που κρατάει δέκα χρόνια και που για τα αποτελέσματα της κάποιοι θα γίνονταν δολοφόνοι. Όπως ένας χρηματι-

στηριακός κολοσός της Wall Street και ο ραβίνος ενός εβραϊκού τάγματος. Ο πρώτος θέλει να κυριαρχήσει στην αγορά του χρήματος, ο δεύτερος να ξεκληριδίσει τα μυστικά πίσω από τα πανάρχαια ιερά κείμενα του Τόρα. Και οι δύο μπορούν να το κάνουν με τις αριθμητικές θεωρίες του Μαξ. Μετά δανείζεσαι χρήματα από συγγενείς και φίλους, αγοράζεις ότι σε ασπράμαυρο στοκ φιλμ υπάρχει, βάζεις μια σειρά από διαφορετικές κάμερες να αυτοσχεδιάσουν και μοντάρεις το υλικό σου με τις τεχνικές της χιπ χοπ μουσικής. Στο τέλος έχεις ένα γρήγορο επιστημονικής φαντασίας -τρόμου φιλμ που εξερευνά τα μαθηματικά, το θεό, την ψηφιακή εποχή, την θεολογία της ύπαρ-

ξης. Ένα φιλμ που "ταξιδεύει" μέσα στο ψυχολογικό στην παράδοση των συγγραφέων επιστημονικής φαντασίας όπως ο Φίλιπ Ντικ και ο δημιουργός του "Twilight Zone", Ροντ Στέρλινγκ. Όλα αυτά από τον μόλις 26 χρόνων Νεοϊορκέζο Ντάρρεν Αρονόφσκι, που σπούδασε κινούμενα σχέδια στο Χάρβαρντ και που πιστεύει ότι "έχουμε δει ήδη δει τα πάντα να ανατινάζονται -διστημόπλοια, γιγάντια έντομα, τη γη. Αυτό το οποίο μας ενδιαφέρει τώρα είναι η εξερεύνηση των αισθημάτων, αυτό που κάνει έναν άνθρωπο να λειτουργεί, τον εσωτερικό του κόσμο. Το Διάστημα είναι νεκρό. Στο εσωτερικό Διάστημα είναι το επόμενο ταξίδι".

Τ.Π.

AKIRA KUROSAWA

«Ο Κουροσάουα έφυγε από κοντά μας στην αξιοσέβαστη ηλικία των 88 ετών. Είχε μια ζωή μεγάλη, ενίοτε δύσκολη και επίπονη, ενίοτε συναρπαστική, ενώ είχε το χρόνο και το ταλέντο να δημιουργήσει ένα κινηματογραφικό έργο, από τα πλέον παραστατικά, από τα πλέον επινοητικά, από τα πλέον παθιασμένα».

Martin Scorsese

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 3 Χαίρε Γέιτονα και *Black Out* στο Ελληνικό τμήμα. Ο Zamshet Usmanov και η Samira Makhmalbaf μιλούν για τις ταινίες τους *Το πέταγμα της μέλισσας* και *Το μίλο*
- 4 Όλα τα κορίτσια του κόσμου στους Νέους Ορίζοντες και ένα πορτρέτο του Κιργίσιου σκηνοθέτη Aktan Abdikalikov

5 Δεν πρέπει να φοβόμαστε τους ανθρώπους, μας λέει ο Marcel Gisler από το 3x3

- 6 Η αγάπη είναι διάβολος στο Εκτός Συναγωνισμού και ο Γιώργος Αρβανίτης μιλάει στο Πρώτο Πλάνο για το φως στην Ελλάδα και στο εξωτερικό
- 7 Ο Αλβανός σκηνοθέτης Vladimir Prifti μιλά για την ταινία του *Ο γάμος του Σάκο* και το ιαπωνικό *Καλώς ήλθατε κύριε Μακντόναλντ* στο Παράθυρο στην Ασία

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

travelling

(τώρα να ήταν από καμιά μεριά ο κ. Κεχαγιιάς και να άρχιζε να λέει για απονεύρωση ε;)

Μια μέρα αρυθμίας. Αρυθμία στις συνεντεύξεις τύπου που καθυστέρησαν (ή αναβλήθηκαν), αρυθμία στο μαγνητοφώνάκι μου που του έπεσαν οι μπαταρίες, αρυθμία στον καιρό, αρυθμία στην κυκλοφορία λόγω της πορείας του Πολυτεχνείου. Αρκετά μεγάλη πορεία, καθώς τη διέσχισα ολόκληρη πηγαίνοντας προς Ολύμπιον, ήταν σαν περνούσα από έναν κόσμο σε άλλον.

Τι έγινε με τις συνεντεύξεις τύπου; Μα αφήστε ήσυχο το Χωραφά. Αμα τον πιάνει η κάθε δημοσιογράφος στο προσωπικό να της αναλύσει τι πρέπει να γί-

“Το πόσο Έλληνες είστε φαίνεται από το πόσο καπνίζετε”, και δεν ήταν για κανέναν άλλο παρά για τους κ. Χωραφά και Δημόπουλο που σχεδόν κατάφεραν να δημιουργήσουν ένα νέφος πάνω από τη διεθνή κριτική επιτροπή του Φεστιβάλ.

Κι άλλα πολλά ακούσαμε από τους κριτές του διεθνούς διαγωνιστικού τμήματος του Φεστιβάλ, ανθρώπους του

νει για να βγει προς τα έξω ο ελληνικός κινηματογράφος θα βλαστημήσει την ώρα και την στιγμή που ήρθε στα μέρη μας ο άνθρωπος. Στο κάτω-κάτω την άποψη του την είπε: όπως κάνουν συμπαράγωγές μεγάλης εμβέλειας οι Πορτογάλοι, προς αυτή την κατεύθυνση να στραφεί και το ελληνικό δαιμόνιο, αλλιώς χαίρι οικονομικό δεν έχει.

κινηματογράφου βαλκάνιους αλλά και “δικούς μας” όπως ο Γιώργος Αρβανίτης, ο διευθυντής φωτογραφίας που έζησε όπως είπε τον ελληνικό κινηματογράφο “μέσα από φτερά και πούπουλα” και συνευδοποίησε πια πόσο διεθνές είναι το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης αναλαμβάνοντας για πρώτη φορά τα καθήκοντα του κριτή.

Υπάρχουν ταινίες που γίνονται μόνο για φεστιβάλ; Να ένα ερώτημα που συζητήθηκε αρκετά. Για τους διανομείς που απορρίπτουν βραβευμένες ταινίες, για βραβευμένες ταινίες που κάνουν τον κύκλο τους και περνάνε κατευθείαν στη μικρή οθόνη, για δημιουργούς από την “κόκκινη Ευρώπη” που γεύθηκαν μια υπερβολή στην ελευθερία σε όλα επίπεδα εκτός ί-

Φαίνεται πως όλα είναι δρόμος αυτές τις μέρες για τον Παντελή Βούλγαρη που πηγαίνει στο φεστιβάλ αλλά και στην προβολή της ταινίας του στην περιφέρεια. Φαίνεται επίσης πως επέστρεψε πολύ ευχαριστημένος με τα πέντε κιλά φασόλια γίγαντες που έφερε από την Καστοριά.

Τώρα βέβαια όταν στο πάνελ όπου ήταν ο Βούλγαρης και ο Μαζωμένος προστέθηκε η 18χρονη σκηνοθέτρια από το Ιράν Σαμίρα Μαχμαπαλμπαφ έγινε λόγος για ακταρμά, για δυσκολία να ασχοληθεί κανείς με τον κ. Βούλγαρη “που δεν τον έχει κανείς μπροστά του κάθε μέρα”, η συνέχεια όμως έδειξε ότι η νεαρή σκηνοθέτρια κέρδισε το ενδιαφέρον των δημοσιογράφων και παρέτεινε τη συζήτηση για αρκετή ώρα.

κ. Ανδρεαδάκη και πολύ καπνίζετε και πολύ τετνωμένοι είστε. Τι μέτρα παίρνετε; Μετά το φεστιβάλ κάνετε φεστιβαλική αποτοξίνωση;

«Beam me up Scottie» ή «πάμε για Πλατεία ή για πάρτι;»

Περιμένουμε κι άλλες celebrities φέτος; και διάσημους και πολιτικούς περιμένουμε. Η Κατερίνα Γιατζόγλου (έρχεται ως διάσημη) και η Ελένη Ανουσάκη (ούσα πολιτικός) ως προσκεκλημένη και παλιός φεστιβαλικός θαμώνας. Η Βίκυ Κουλιανού; Σαφώς και την αναμένουμε (ως ηθοποιό).

Το Ηλέκτρα τελικά είναι (άλλο ένα) κτίριο πολλών χρήσεων. Αυτές τις μέρες χρησίμευσε ως χώρος γυρισμάτων για την “Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων” της ET-3. Κάπου σε μια τέτοια χώρα μάλλον βρεθήκαμε κι εμείς και άλλοι συνάδελφοι για δέκα μέρες. Δέκα μέρες που φέρνουν τη ζωή μας τα πάνω-κάτω, δέκα μέρες που μας χάνει το σπίτι μας, δέκα μέρες που είναι “τράβα με κι ας κλαίω”.

Εντάξει; την είδατε την καταζητούμενη; Η αμοιβή λίγο μικρή μου φάνηκε αλλά προκειμένου να ζήταν το κεφαλάκι μου επί πινάκι, πάλι καλά. Ετοιμ. Σέρλοκ, (δηλαδή κ. Ζήκο) έπεσε άπλετο φως στην υπόθεση κι ας ήταν από περσινό φλας.

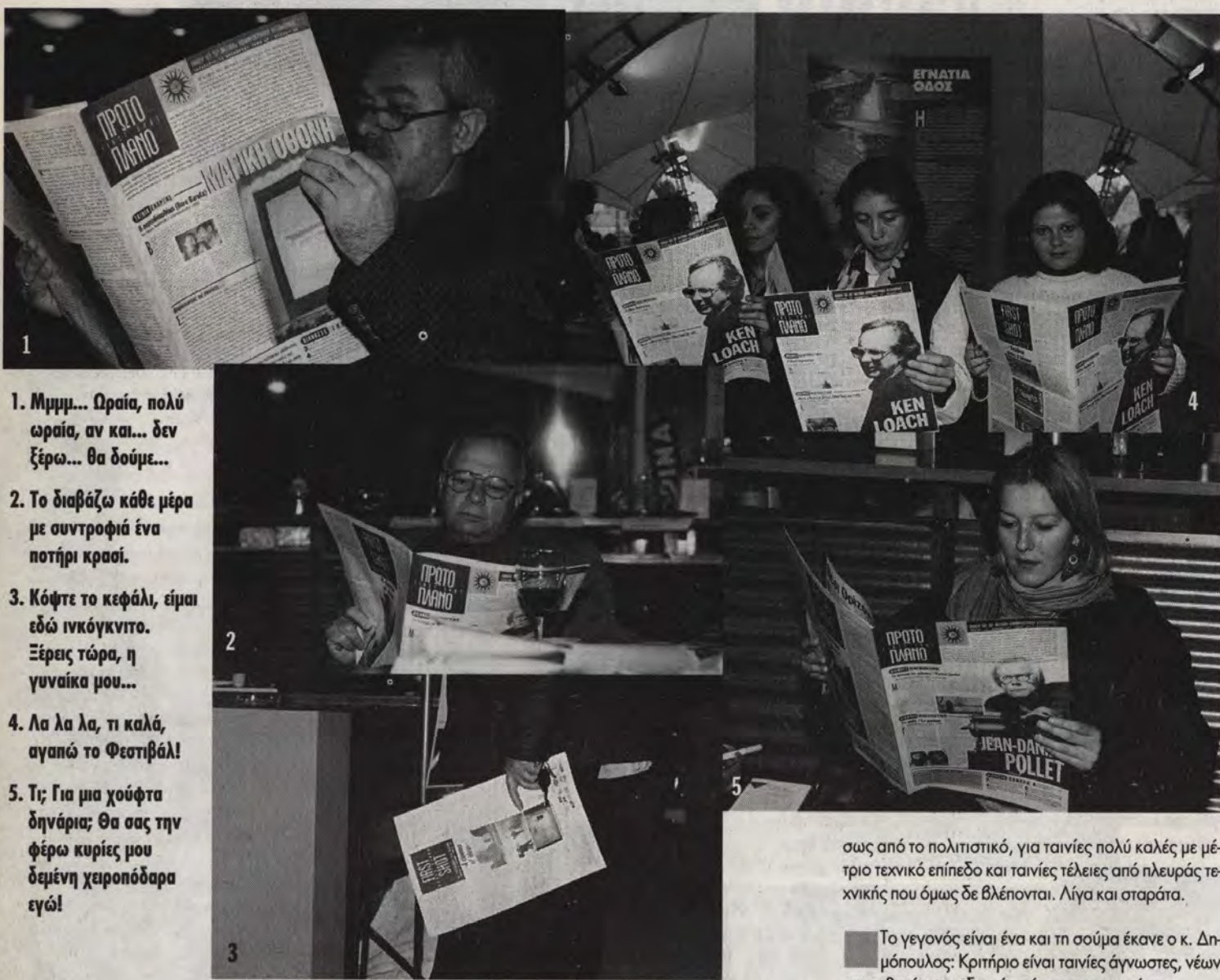
Μιλώντας για φλας, την απηλή με τα ωραία μάτια και τον βαρύ φωτογραφικό εξοπλισμό την προσέξατε; Δεν περνά απαρατήρητη διότι πολύ συχνά είναι η μοναδική φωτογράφη που καλύπτει τις εκδηλώσεις μέσα σε πλήθος αρσενικών συναδέλφων. Και φυσικά η Κατερίνα ξεχωρίζει.

Στα σαρόνια του καρχαρία για πάρτι, σας υπενθυμίζουμε την Τετάρτη το πάρτι της Παράλλαξης στο Shark.

Με ή χωρίς φίλτρο;
Με φίλτρο, με φίλτρο

Εκτός πεδίου βολής ελπίζω

Βαλεντίνη Παπαγεωργίου

1. Μμμ... Ωραία, πολύ ωραία, αν και... δεν ξέρω... θα δούμε...
2. Το διαβάζω κάθε μέρα με συντροφιά ένα ποτήρι κρασί.
3. Κόψτε το κεφάλι, είμαι εδώ ινκόγκνιτο. Ξέρεις τώρα, η γυναίκα μου...
4. Λα λα λα, τι καλά, αγαπώ το Φεστιβάλ!
5. Τι; Για μια χούφτα δηνάρια; Θα σας την φέρω κυρίες μου δεμένη χειροπόδαρη εγώ!

σως από το πολιτιστικό, για ταινίες πολύ καλές με μέτριο τεχνικό επίπεδο και ταινίες τέλειες από πλευράς τεχνικής που όμως δε βλέπονται. Λίγα και σταράτα.

Το γεγονός είναι ένα και τη σούμα έκανε ο κ. Δημόπουλος: Κριτήριο είναι ταινίες άγνωστες, νέων σκηνοθετών, που δεν είναι άμεσα προσεγγίσιμοι.

Η προβολή της ταινίας του Peter Greenaway
Η ΚΟΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ
που είχε προγραμματιστεί για σήμερα στον κινηματογράφο ΠΛΑΤΕΙΑ Ι, αναβάλλεται για τεχνικούς λόγους.

Η επαναληπτική προβολή της ταινίας
ΘΑΝΑΤΟΣ ΜΕ ΠΑΝΣΕΛΗΝΟ
του Vithanage Prasanna θα γίνει αύριο Πέμπτη και ώρα 14:30 στον κινηματογράφο ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙΙ παρουσία του σκηνοθέτη

Την Κυριακή 22/11 και ώρα 15:00 θα γίνει επαναληπτική προβολή της ταινίας του Νίκου Κούνδουρου
Ο ΔΡΑΚΟΣ

Δυστυχώς δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί τρίτη προβολή της ταινίας του Orson Welles
Ο ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

γιατί η κόπια έχει προγραμματιστεί να προβληθεί στο Φεστιβάλ του Όσλο.

Όσοι θεατές είχαν προαγοράσει εισιτήρια για την προβολή αυτή μπορούν είτε να τα επιστρέψουν στο ταμείο είτε να τα χρησιμοποιήσουν για κάποια από τις άλλες προβολές του Φεστιβάλ στους κινηματογράφους ΠΛΑΤΕΙΑ Ι, ΙΙ, ΙΙΙ, ΙV.

ΑΛΛΑΓΗ ΣΕΙΡΑΣ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
Η ταινία
ΔΥΟ ΦΕΤΤΑΡΙΑ (LAN YUE)
του Ko-I-Cheng
του αφιερώματος Asian Vision
θα προβληθεί ΣΗΜΕΡΑ και ώρα 21:00 στην αίθουσα ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΙΙ

στη θέση της ταινίας
ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ Κ. ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΤ (RADIO NO JIKAN)
του Koki Mitani
η οποία αντίστοιχα θα προβληθεί στις 15:30
ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΜΕΡΑ

Περιφερειακές Εκδηλώσεις

Το πρόγραμμα των προβολών σήμερα έχει ως εξής:

ΦΛΩΡΙΝΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Ώρα 20:30
Τα Ρόδινα Ακρογιάλια, του Ευθύμη Χατζή
Ώρα 22:30
Ο καταδικασμένος, του Ακίρα Κουροσάουα

ΕΔΕΣΣΑ, αίθουσα «Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ»
Ώρα 20:30
Οι Αριθμημένοι, του Τάσου Ψαρρά

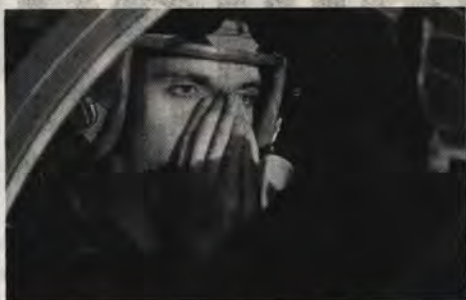
ΚΙΛΚΙΣ, Αίθουσα εκδηλώσεων Νομαρχίας
Ώρα 20:30
Οι Μικρές Αφροδίτες, του Νίκου Κούνδουρου

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

Black Out

του Μενέλαου Καραμαγγιώλη

Ο Χρήστος, όπως πολλοί πιλότοι της πολεμικής αεροπορίας, χάνεται με το αεροσκάφος του στα βάθη του Αιγαίου, εξαιτίας ενός black out. Στην εικονική κηδεία η ερωμένη του Μαρία που επαγγέλλεται το φωτομοντέλο, δέχεται μυστηριώδεις μαγνητοταινίες με τη φωνή του νεκρού να εκμυστηρεύεται λεπτομέρειες της διελλώδους ερωτικής ιστορίας τους. Αποστολέας τους αποδεικνύεται ο Σταύρος, φωτογράφος και πρώην εραστής της... Ανεκπλήρωτα πάθη, ζήλιες, κλειδωμένα γραφεία, παραπλανητικοί καθρέφτες, αμαρτωλές βιντεοταινίες, μια ψεύτικη κηδεία και η καταλυτική για την πλοκή εμφάνιση της φασμιντερικής

Χάνα Σιγκούλα σε ρόλο από μηχανής θεού... συνδέτουν το παζλ της δεύτερης μεγάλου μήκους ταινίας του βραβευμένου στη Θεσσαλονίκη Μενέλαου Καραμαγγιώλη. Πρόκειται για μια ερωτική περιπέτεια που "για να μη γίνει βίπερ Νόρα" εξηγεί ο σκηνοθέτης, "εξελίσσεται σε θρίλερ τρόμου. Ένα ντοκιμαντέρ σχέσεων στα τέλη της δεύτερης χιλιετίας στην Αθήνα".

B.Π.

Χαίρε Γείτονα

του Απόστολου Κρυωνά

Η αναζήτηση της παρουσίας του ελληνισμού στα Βαλκάνια είναι "μια μακρά, ατέρμονη και οδυνηρή πορεία", η οποία ωστόσο, φέρνει στο φως πολύτιμα ευρήματα μιας ετερόκλητης κουλτούρας όπως αυτή της πολυτάραχης χερσονήσου. Αρχαιοελληνικά ερείπια και ευρήματα, εμπορικές πράξεις και ήδη κοινής πολιτιστικής παράδοσης, σχολεία, εκκλησίες, ολόκληρα χωριά και παροικίες, μαρτυρούν την παρουσία των Ελλήνων στα Βαλκάνια και την επίδραση που είχε αυτή στο πέρασμα των αιώνων.

Το ντοκιμαντέρ του Θεσσαλονικιού Απόστολου Κρυωνά (βοηθός του Τάκη Κανελλόπουλου, διακρίθηκε στη Θεσσαλονίκη και στα κρατικά βραβεία και υπεύθυνος για σειρά ντοκιμαντέρ για τον

κινηματογράφο και την τηλεόραση) είναι μια περιήγηση στο ρημαγμένο βαλκανικό τοπίο, από την οποία "...μένει η στυφή νοσταλγία αλλά και η ικανοποίηση ότι το πέρασμα των Ελλήνων, ιδιαίτερα στους τρεις τελευταίους αιώνες, άφησε βαθιά την πολιτιστική σφραγίδα τους και σφυρηλάτησε δεσμούς φιλίας και αλληλοσεβασμού ανάμεσα στους βαλκανικούς λαούς...", όπως δηλώνει ο σκηνοθέτης της.

B.Π.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ZAMSHET USMANOV

Γνωρίζουμε πολύ λίγα πράγματα για το Τατζικιστάν. Υπάρχει κινηματογραφική παράδοση στη χώρα σας;

Μην νομίζετε ότι πρόκειται για μια άγρια χώρα. Στο Τατζικιστάν γίνεται κατεργασία ουρανού και παραγωγή αλουμινίου. Στη σοβιετική περίοδο γυρίζαμε ετησίως 10 ταινίες. Ο πόλεμος όμως έβαλε το δικό του στίγμα σε όλα. Ο λαός μου αγαπάει πολύ τη μόρφωση. Θεωρεί ότι πρέπει να είσαι μορφωμένος για να ζήσεις μια αντάξια ζωή. Γνωρίζετε το Ιράν. Είμαστε η ίδια χώρα. Με τους Ιρανούς έχουμε την ίδια γλώσσα. Κάποια πολιτικοδραματικά παιχνίδια μας χώρισαν πριν 500 χρόνια.

Συμμερίζετε την άποψη ότι η ταινία σας θυμίζει το σινεμά του Κιροστάμι;

Προσωπικά τον θεωρώ δάσκαλο μου. Είναι ένας μεγάλος άνδρας, ένας μεγάλος άνθρωπος. Πριν δυο χρόνια στη Μόσχα, σε μια ρετροσπεκτίβα για το ιρανικό σινεμά, όταν είδα την ταινία του Που είναι το σπίτι του φίλου μου έκλαιγα με υστερικό τρόπο. Το έργο του είναι βαθιά φιλοσοφικό. Βλέποντας το κατάλαβα ότι αυτός έκανε ήδη αυτά τα οποία εγώ σκέφτομαι και θα ήθελα να κάνω. Πρόκειται για έναν εξαιρετικά απλό δημιουργό, μια φωτεινή φυσιογνωμία και αυτή είναι η άποψη και του

συνεργάτη μου. Νύχτες ολόκληρες μιλούσαμε για το έργο του. Στα γυρίσματα σκεφτόμασταν τα κάδρα του. Για μας ήταν το πρότυπο, ο πίκυς μας. Και επιδιώκαμε να φτάσουμε στο ύψος αυτού του πίκυ, χωρίς να κάνουμε μια ταινία ίδια με του Αμπάς Κιροστάμι.

Οι ηθοποιοί σας είναι κυρίως ερασιτέχνες. Άλλοι άνθρωποι του Τατζικιστάν. Πόσο δύσκολο ήταν να δουλέψετε μαζί τους; Ο γέροντας του χωριού είναι ο σιδερράς του Τατζικιστάν και δεν έχει καμία σχέση με το σινεμά. Ο ταγματάρχης στην ταινία είναι ξάδελφος μου. Το πραγματικό του επάγγελμα είναι παιδίατρος. Δυσκολεύτηκε πολύ να τον πείσω να ερμηνεύσει έναν αρνητικό χαρακτήρα γιατί δεν ήθελε να δώσει κακή εντύπωση στους συγχωριανούς του. Το βασικό πρόβλημα ήταν ότι μπερδεύαν την πραγματικότητα με το σινεμά.

Παρά τις δυσκολίες θα ξανακάνετε ταινία στο Τατζικιστάν;

Ναι, αν έβρισκα τα χρήματα. Αυτό είναι το δύσκολο. Ήδη έχω δυο ιδέες. Μία ταινία για τους Κορεάτες του Τατζικιστάν, που εκδιώχθηκαν από την Νότια Κορέα, το 1930, από τους Σοβιετικούς. Και μια ταινία για την αγάπη, όχι όμως την μελοδραματική αγάπη.

Τζένν Παυλίδου

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Heineken®

ΒΡΑΒΕΙΑ
ΚΟΙΝΟΥΒΡΑΒΕΙΩΝ
ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ	Α' ΠΡΟΒ	Β' ΠΡΟΒ	Γ' ΠΡΟΒ	ΤΕΛΙΚΗ
ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ				
1. Μόνο ο Θεός με βλέπει	4,29	4,25	—	4,27
2. Ακαριαίο χτύπημα	4,02	4,29	—	4,15
3. Το μύλο	4,13			4,13
4. Το πέταγμα της μέλισσας	3,78			3,78
5. Ψάρι τον Αύγουστο	3,71			3,71
6. Ανοξήματα πατρίδα μου				
7. π				
8. Πόθος				
9. Η τελευταία νύχτα του κόσμου				
10. Το ξεκούνημα				
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1998				
1. Ρύδινα Ακρογιάλια	4,17	4,04		4,10
2. Ας περιμένουν οι γυναίκες	4,15	3,89		4,02
3. Το χρίσμα: μια μυθολογία του σκότους	3,77			3,77
4. Μέδουσα	3,81	3,51		3,66
5. ΝΕΚΥΙΑ II	3,66			3,66
6. Κόκκινος δρόμος	3,66			3,66
7. Προμηθεύς Εναντιοδρομών	3,43			3,43
8. Αίνιγμα	3,21	3,35		3,28
9. Χαίρε γείτονα				
10. Black Out				
11. Ήμερος				
12. Όλοι εμείς, εφέντι				
13. Η γωνιά του παραδείσου				
14. Από την άκρη της πόλης				
15. Οι φωτογράφοι				
Η HEINEKEN, βασικός υποστηρικτής του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου, θεσμοθετεί για τρίτη συνεχή χρονιά το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ HEINEKEN. Απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή, και συμμετέχει στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά βαθμολογίας, αναφέρονται παραπάνω.				

SAMIRA MAKHMALBAF

Είστε μόλις 18 χρόνων. Πόσο εύκολο ήταν να σας δεχθούν ως σκηνοθέτη;

Ήταν δύσκολο. Είμαι μια νέα γυναίκα που έπρεπε να επικοινωνήσω με ανθρώπους μεγαλύτερης ηλικίας και ιδιαίτερα μιας γειτονιάς πολύ φτωχής, με ανθρώπους χαμηλής μόρφωσης. Το γεγονός ότι έπρεπε να πολεμήσω τις προκαταλήψεις και τα εμπόδια ήταν μια ευχάριστη πρόκληση για μένα.

Πως ήταν η συνεργασία με τον πατέρα σας; Με βοήθησε καταρχάς να ξεκινήσω την ταινία. Στο Ιράν πρέπει να περιμένεις στην ουρά για να βρεις κάμερα και αρνητικό. Ο πατέρας μου περίμενε δύο χρόνια για να γυρίσει τη Σιωπή. Έτσι είχε αρκετό φιλμ, ένα μέρος του οποίου παραχώρησε σε μένα. Τα πράγματα έγιναν πολύ γρήγορα. Άκουσα για το γεγονός την Τρίτη και την Κυριακή άρχισα γυρίσματα. Σενάριο δεν υπήρχε γιατί δεν είχα να δουλέψω με επαγγελματίες ηθοποιούς. Το σενάριο προχωρούσε παράλληλα με τις συναντήσεις μου με τα αληθινά πρόσωπα της ιστορίας. Κάθε βράδυ συζητούσαμε με τον πατέρα μου για τα νέα στοιχεία και αυτός μου έκανε ένα περίγραμμα της ιστορίας. Δεν έγραψε διαλόγους. Στο τέλος όταν είχα στα χέρια το υλικό με βοήθησε σημαντικά στο μοντάζ.

Η ταινία σας βασίζεται σε μια αληθινή ιστορία, αυτή του εγκλεισμού δύο κοριτσιών στο σπίτι τους από έναν

αυταρχικό πατέρα. Ενόχλησε η ταινία σας; Είχατε προβλήματα με τη λογοκρισία;

Πραγματικά όχι. Το πιο δύσκολο για μένα ήταν να επικοινωνήσω με τους ηθοποιούς που ήταν και τα πραγματικά πρόσωπα της ιστορίας. Είχα απέναντί μου δυο κορίτσια που με κοιτάζαν και τα μάτια τους δεν είχαν κανένα νόημα, δύο πλάσματα που δεν ήταν άνθρωποι αλλά αγρίμια. Ο εγκλεισμός τους έφερε καθυστέρηση, όχι διανοητική αλλά καθυστέρηση στην ικανότητα να συναναστρέφονται με άλλους ανθρώπους.

Έτσι έπρεπε να βρω τρόπους να επικοινωνήσω μαζί τους. Σκέφτηκα τρεις: να τους εξηγήσω, να τους προσκαλέσω και μετά να τους κάνω να με μιμηθούν. Προσπάθησα να γίνω φίλη τους. Γιατί αν δεν μ' αγαπούσαν δεν θα μπορούσαν να με μιμηθούν. Ήταν σαν παιχνίδι.

Είδαν την ταινία; Πως τους φάνηκε;

Τους άρεσε πολύ και ήθελαν να την βλέπουν διαρκώς. Έβλεπαν σ' αυτήν τον εαυτό τους αν και καμιά φορά ένοιωθαν αμήχανα ή ένοχα για κάτι που είχαν κάνει. Αλλά από τότε εξελίχθηκαν πολύ. Βγαίνουν από το σπίτι, πηγαίνουν στο σχολείο.

Τι είναι αυτό που σας έκανε να ασχοληθείτε με το συγκεκριμένο θέμα;

Ήθελα να μιλήσω για τη σημασία της επικοινωνίας, τη σημασία του να είσαι ολοκληρωμένος άνθρωπος. Όχι ολοκληρωμένος άνδρας ή γυναίκα. Γιατί οποιοςδήποτε, άνδρας ή γυναίκα, θα μπορούσε να μετατραπεί σε καθυστερημένο άνθρωπο αν βίωνε έναν χρόνο εγκλεισμό ή απομόνωση.

Τζένν Παυλίδου

σκηνοθέτης της ταινίας Το μύλο (Διεθνές Διαγωνιστικό)

πιν-σκηνοθέτης της ταινίας Το πέταγμα της μέλισσας (Διεθνές Διαγωνιστικό)

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Την Πέμπτη 19 Νοεμβρίου στις 14:00
στο Παλλάς θα γίνει ειδική προβολή
της ταινίας
Luminous Motion
της Betty Gordon.
Η ταινία θα προβληθεί
χωρίς υπότιτλους.

NEW HORIZONS ANNOUNCEMENT

A special screening of the film
Luminous Motion
by Betty Gordon
will take place on Thursday 19/11
at 14:00 at Pallas Screening Theatre
It will be an original version.

Εκδόσεις του Φεστιβάλ

Στιγμιότυπο από την
επιτυχημένη παιδική προβολή
της ταινίας **Mulan**
στα πλαίσια των Νέων Οριζόντων

Νέοι Ορίζοντες

Ταινίες από τη Γαλλία, τις Η.Π.Α., το Βέλγιο, τον Καναδά, το Ιράν, την Ισπανία, που αφηγούνται διαφορετικές ιστορίες στο φως και τη γοητεία της νιότης.

Οι πιτσιρίκες, Noémie Lvovsky, Παλλάς 16:00

Μια παλιά γνώριμη του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, αφού το 1994, με την ταινία της *Ξέχασέ με*, κέρδισε το βραβείο σεναρίου και το βραβείο καλύτερου γυναικείου ρόλου. Στην ταινία αυτή παρακολουθούμε τη ζωή τεσσάρων κοριτσιών που είναι φίλες, αλλά η κάθε μία επωφελείται από τη φίλη αυτή για να λυτρωθεί από τις φοβίες και τις ανασφάλειές της. Η ταινία σκιαγραφεί με ιδιαίτερη επιτυχία τις ανησυχίες, τα ερωτηματικά, αλλά και τα πρώτα ερωτικά σκιρτήματα στις καρδιές των μικρών μαθητριών που -ως συνήθως- απευθύνονται προς τα μεγαλύτερα αγόρια του σχολείου.

Η Σιωπή, Mohsen Makhmalbaf, 76', Πλατεία IV 16:00

Ο κορυφαίος Ιρανός σκηνοθέτης σκιαγραφεί, μέσα από εικόνες εξαιρετικής ομορφιάς και λυρισμού, έναν κόσμο μακρινό, αλλά και αναγνωρίσιμο. Την ιστορία ενός μικρού τυφλού παιδιού που μεγαλώνει επικοινωνώντας με το γύρω κόσμο με την βοήθεια των άλλων αισθήσεών του. Ο Μαχμαλμπάφ ζωντανεύει με διάχυτο ανθρωπισμό έναν κόσμο ανυπέρβλητης ομορφιάς και απλότητας.

Ο μύθος των αποτυχημένων, Bart Freundlich, 90', Παλλάς 18:00

Από την αρχή της ταινίας εμφανίζεται η ερωτική πράξη ως κεντρικό της θέμα. Τ' αδελφία: δύο κοπέλες και δύο άνδρες συναντιούνται στο πατρικό τους σπίτι για να περάσουν με τους γονείς τους την γιορτή των Ευχαριστιών. Όταν η Μία πηγαίνει να παραλάβει την αδελφή της από τον σταθμό του τρένου, την βλέπει από το παράθυρο να κάνει έρωτα. Στο σπίτι η ερωτική πράξη είναι εξίσου κυρίαρχη. Η ιστορία είναι απλή, δοσμένη με ρυθμούς αργούς, έξυπνο χιούμορ, καλές ερμηνείες, ενώ δεν λείπουν και σκηνοθετικά και σεναριακά τεχνάσματα. Το ρόλο του πατέρα Χαλ ερμηνεύει ο Ρού Σάιντερ.

Συλλαμβάνοντας την Τζίνα, Hannah Weyer, 90', Πλατεία IV 18:00

Δύο δεκαεξάχρονες φίλες η Τζίνα και η Τζέιν ζούν στο Νιού Τζέρσι. Καλοκαίρι, το σχολείο έχει τελειώσει, η γλυκιά σκουρόχρωμη και ντροπαλή Τζίνα δουλεύει σε κομμωτήριο - γεμάτη ενέργεια, ξανθιά και μαγκιόρα Τζέιν βοηθάει την παρέα του αδελφού της στη διακίνηση ναρκωτικών. Ο κόσμος του περιθωρίου προσεγγίζεται από την καλή του μεριά από την αμερικανίδα σκηνοθέτιδα Χάνα Γουέιερ.

Ρόζυ, Patrice Toye, 97', Παλλάς 20:00

Μια ταινία πορτρέτο ενός μικρού κοριτσιού που μεγαλώνει σ' ένα προβληματικό περιβάλλον. Οι ψυχολογικές μεταπτώσεις ενός παιδιού που, μέσα από την ανασφα-

λεια και τη μοναξιά, οδηγείται στο χώρο της νοσηρής φαντασίας. Η ταινία επικεντρώνεται στη συνάρπαστική ερμηνεία της μικρής πρωταγωνίστριας στον ομώνυμο ρόλο.

Τι σημαίνουν όλα αυτά, Ventura Pons, 92', Πλατεία IV 20:30

Πρόκειται για την κινηματογράφηση των 15 ιστοριών που περιλαμβάνει το έργο του συγγραφέα Quim Munzo "15 Slices of Life", με εξαιρετικές ερμηνείες από ένα ξεχωριστό επιτελείο ηθοποιών.

Όλα τα κορίτσια του κόσμου

Βίτσια, Bruce Sweeney, 94', Παλλάς 22:30

Οι προσδοκίες αυτών που είχαν εντυπωσιασθεί με την πρώτη ταινία του σκηνοθέτη, θα επιβεβαιωθούν με την νέα ταινία του. Ασυμβίβαστος και εικονοκλάστης ο Sweeney, αφηγείται την προκλητική ιστορία μιας ερωτικής διαστροφής, που εκτυλίσσεται στα στενά όρια μιας επαρχιακής πόλης του Καναδά. Η ταινία κερδίζει από τις πολύ καλές ερμηνείες των ηθοποιών, καθώς και από τη συνοχή, την πρωτοτυπία και την προκλητικότητα του δεματός της.

Ευχαριστούμε την Καναδική Πρεσβεία για την πραγματοποίηση των προβολών των Καναδικών ταινιών στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Σου, Amos Kollek, 90', Πλατεία IV 23:00

Η Σού, μια νεαρή χαριτωμένη εύθραυστη κοπέλα χάνει τη δουλειά της και βρίσκεται στο δρόμο. Πρωί, ενώ κάθεται προβληματισμένη σ' ένα παγκάκι της ζητιέται από τον διπλανό έγχρωμο μεσήλικα να επιδείξει το στήθος της έναντι πληρωμής. Στην αίθουσα του κινηματογράφου η Σού ερεθίζεται ερωτικά με τον άγνωστο του διπλανού καθίσματος. Όταν γνωρίζει τον δημοσιογράφο Μπέν και αποκτούν μια τακτική ερωτική σχέση εκείνος της λέει ότι πρέπει να φύγει στην Ινδία. Ο Άμος Κόλεκ πετυχαίνει ενώ επεξεργάζεται ένα συνθηδόμενο θέμα - το παράδοξο της μοναξιάς και την έλλειψη ουσιαστικής επαφής μεταξύ των ανθρώπων στην συνωστισμένη από κόσμο Νέα Υόρκη - να δείξει τις κρυφές του πλευρές αποφεύγοντας το τυποποιημένο.

Aktan Abdikalikov

Ο кирγισιανός σκηνοθέτης Ακτάν Αμπνταλκαλίκωφ με την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία, Ο Θετός γιός, βραβεύτηκε από το φεστιβάλ του Λοκαρνό.

Η ταινία, στη μεγαλύτερη της διάρκεια ασπρόμαυρη, παρουσιάζει μια κοινωνία απομακρυσμένη εξωτερικά από τη Δυτική. Ο κινηματογράφος είναι υπαίθριος, θεατές όλων των ηλικιών παρακολουθούν την κινούμενη εικόνα εκδηλώνοντας τις εντυπώσεις τους, ταυτόχρονα τα μικρά παιδιά παίζουν και καυγαδίζουν. Μια οικογένεια μή μπορώντας ν' αποκτήσει δικό της παιδί υιοθετεί. Ο μικρός Αζάτε στα πρώτα χρόνια της εφηβείας του μαθαίνει πως είναι υιοθετημένος. Ο θετός γιός όμως ο κάθε άνθρωπος αναζητεί την ταυτότητα του. Ο кирγισιανός σκηνοθέτης χρησιμοποιεί εύστοχα το γεγονός πως ο Αζάτε είναι υιοθετημένος και αναζητεί την ταυτότητά του, για να θυμίσει πως ο κάθε άνθρωπος όταν μεγαλώνει προσπαθεί να γνωρίσει καλύτερα τον εαυτό του.

Τί σας προσέλκυσε στο θέμα της αναζήτησης της ταυτότητας;

Αυτό είναι έμφυτο σε κάθε άνθρωπο, όλοι αναρωτιόμαστε για το ποιοί είμαστε και ποιά είναι η θέση που κατέχουμε στην κοινωνία. Θα έλεγα ότι με αυτό το θέμα ασχολήθηκαν όλοι οι άνθρωποι που είχαν επιτέλεσει στη ζωή τους ένα δημιουργικό έργο, σε αυτά τα πλαίσια δεν μπορώ να πω πως είμαι μια εξαίρεση.

Πώς φτάσατε στον κινηματογράφο;

Η κινηματογραφική μου μοίρα είναι παράδοξη. Δεν έχω πάρει κάποια ειδική μόρφωση, είμαι καλλιτέχνης. Έχω εργαστεί ως καλλιτέχνης σε διαφορετικά κινηματογραφικά στούντιο, και το 1990 ασχολήθηκα για πρώτη φορά με μια ταινία γκεκμιντέρ. Τα κατάφερα και από τότε ασχολούμαι αποκλειστικά με τον κινηματογράφο.

Μιλώντας για την μοίρα ποιά σημασία της δίνετε;

Είναι κάτι μυστηριώδες. Θα αναφέρω ένα παράδειγμα στην Μπισκέκ (πρωτεύουσα της Κιργισίας): γνωρίζω πολλούς ανθρώπους που έχουν πάρει εξειδικευμένη μόρφωση στον κινηματογράφο, έχουν γυρίσει ήδη κάποιες ταινίες, αλλά εδώ και καιρό έχουν σταματήσει ν' ασχολούνται με τον κινηματογράφο. Εγώ που είμαι αυτοδίδακτος είμαι ο μόνος που συνεχίζω να γυρίζω ταινίες, παρόλο που δεν έχω τελειώσει κάποια σχολή κινηματογράφου και που πατέ δεν πίστευα ότι θα γίνω σκηνοθέτης ή ότι θ' αποκτίσω αναγνώριση. Αυτό είναι μοίρα. Η μοίρα όμως είναι ευνοϊκή, όταν εσύ πιστεύεις σε αυτήν και κάνεις το κάθε τι που περνάει από το χέρι σου για να κερδίσεις αυτήν την ευνοϊκή μοίρα. Το γεγονός ότι εμείς αυτή τη στιγμή συζητούμε, ίσως είναι και αυτό αποτέλεσμα της μοίρας. Πιστεύω δηλαδή ότι η μοίρα είναι κάτι

το μυστηριώδες και αν την αντιμετωπίζεις με θετικό τρόπο θα είναι και αυτή ευνοϊκή απέναντί σου.

Πως είναι η κατάσταση του κινηματογράφου στην Κιργισία;
Μετά από την διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, επήλθε και η διάλυση του κινηματογράφου. Επί Σοβιετικής Ένωσης υπήρχε ένα κεντρικό σύστημα χρηματοδότησης το οποίο στερηθήκαμε στη συνέχεια. Στα επτά χρόνια ανεξάρτητης Κιργισίας μαζί με την διαδικασία ανόρθωσης της οικονομίας προσπαθούμε να κάνουμε στον κινηματογράφο τα πρώτα βήματα. Υπήρξαν μικρές ταινίες ντοκιμαντέρ και μια δυο ταινίες μεγάλου μήκους που γυρίστηκαν με ατομικές χρηματοδοτήσεις. Ο Θετός γιός είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία που γυρίστηκε με κρατική χρηματοδότηση και είναι συμπαραγωγή μεταξύ της Κιργισίας και της Γαλλίας.

Ποιά ήταν η αντίδραση των θεατών στην χώρα σας και αλλού για την ταινία;

Η πρώτη προβολή της ταινίας έγινε τον Οκτώβριο στην πρωτεύουσα Μπισκέκ. Πριν είχε βραβευτεί από το φεστιβάλ του Λοκαρνό αλλά και στην Αλματά του Καζακστάν. Γι' αυτό την περίμεναν με αγωνία οι θεατές. Είναι εξαιρετικά δύσκολο να προβάλεις την δικιά σου ταινία στον τόπο σου, και δά'λεγα πως ο πιο κριτικά διακείμενος θεατής είναι ο θεατής της χώρας από την οποία προέρχεσαι. Ωστόσο τη δέχτηκαν με πάρα πολύ καλό τρόπο. Δεν ξέρω βέβαια αν ήταν ειλικρινής η διάθεση των κριτικών και του κοινού ή αν ήταν επηρεασμένοι από τα βραβεία της ταινίας.

Μας μιλήσατε για τα οικονομικά προβλήματα της χώρας σας μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης. Πώς βλέπετε να διαγράφετε το μέλλον τόσο για την κοινωνία της Κιργισίας όσο και για τον κινηματογράφο εκεί;

Το μέλλον της χώρας μου δεν συνδέεται στενά με τις δυνατότητες της ίδιας της Κιργισίας. Είμαστε στενά οικονομικά εξαρτημένοι από τους γείτονες μας, την Ρωσία και το Καζακστάν. Σε μεγάλο βαθμό θα μας επηρεάσει αν θα υπάρξει οικονομική σταθερότητα στη Ρωσία. Η Ρωσία είναι ο πιο σημαντικός οικονομικός μας εταίρος στην παρούσα στιγμή. Δυστυχώς δεν έχουμε άλλους γείτονες, και νομίζω ότι τα πάντα θα εξαρτηθούν από το πώς θα διαμορφωθεί ο μετασοβιετικός χώρος. Αυτή η προοπτική θα επηρεάσει και τον κινηματογράφο. Ελπίζω ότι τα πάντα θα εξελιχθούν ομαλά. Όπως λένε οι Ρώσοι "η ελπίδα πεθαίνει τελευταία".

Χρήστος Καλλιτάσης

"Η μοίρα είναι ευνοϊκή όταν εσύ πιστεύεις σε αυτήν και κάνεις το κάθε τι που περνάει από το χέρι σου για να την κερδίσεις"

Πάρε το φεστιβάλ;

Μόνο η ΕΡΤ μπορεί να σας κάνει την πιο σινεφίλ πρόταση! Για άλλη μια χρονιά είναι ο χορηγός του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης και σας προσκαλεί να

απολαύσετε ένα συναρπαστικό δεκαήμερο. Σας καλεί να παρακολουθήσετε το ενδιαφέρον διαγωνιστικό τμήμα, τα μοναδικά αφιερώματα σε Έλληνες και ξένους

δημιουργούς, τις εκθέσεις και τις avant première. Για άλλη μια χρονιά η ΕΡΤ σας κάνει μια πρόσκληση, στην οποία δεν μπορείτε να πείτε όχι!

Κομμάτι του εαυτού μας

κοντά σας κάθε μέρα και νύχτα!

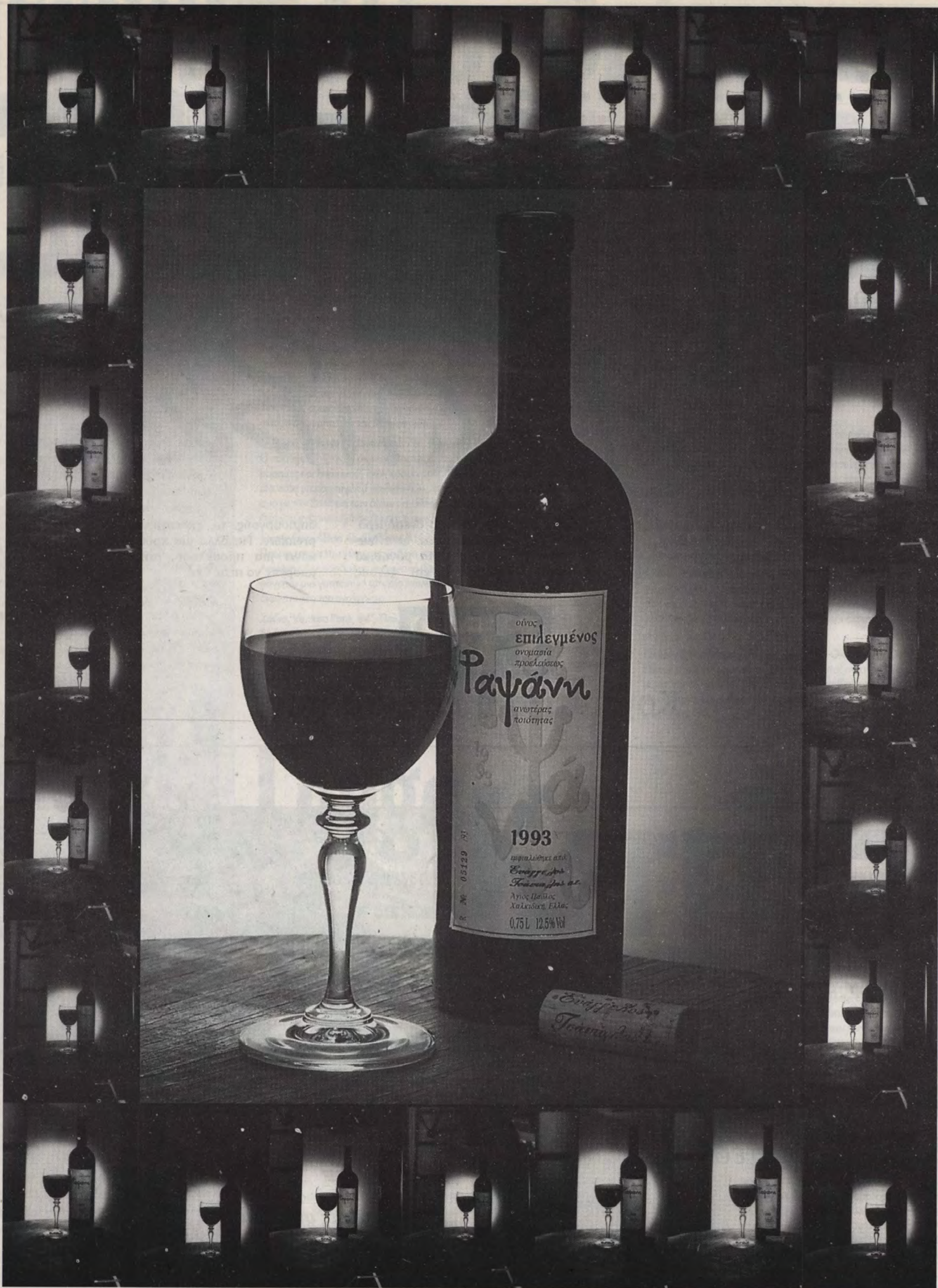
Κάτι αλλάζει στη ζωή της Θεσσαλονίκης...

*Ψυχαγωγία και αναψυχή
διεθνούς επιπέδου!*

κοντά σας σύντομα!

Τσανταλίνης
CREATOR SA

Ευάγγελος
Τσανταλίνης α.ε.

97,5 ANT Radio

BLOW

Μιχάλης Δημόπουλος

39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Νέο ξεκίνημα με νέα φιλοσοφία

μιλούν στο BLOW:

MARINA ΓΕΛΕ

**ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΡΟΚΚΟΣ**

MARILYN MANSON

αποκλειστική συνέντευξη:
"Όλοι έχουμε έναν star μέσα μας"

ΔΕΝ "ΠΟΥΛΑΕΙ" ΠΙΑ Ο ΤΣΕ

ΚΟΝΙΤΣΑ
extreme sports και ξεκούραση

**το τεύχος
Νοεμβρίου
κυκλοφορεί**

το περιοδικό Blow κυκλοφορεί κάθε μήνα σε 30.000 αντίτυπα

από 650 σημεία διανομής σε 18 πόλεις

**και διανέμεται
ΔΩΡΕΑΝ**

www.blow.gr

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ, ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΑΚΡΟΝ-ΜΑΥΡΟΦΟΡΟΣ Α.Ε.Ε.Ε., ΦΡΑΓΚΙΝΗ 9, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ: 031.223161, 277994

*[Continuous Clubbing Hours]

top feeling!

TOP
104 FM

Enter
www.top104.gr

N. ΕΓΝΑΤΙΑ 222, Τ.Κ.: 546 42 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 031.850.512

ΔΩΜΑΤΙΟ Μ Ε Θ Ε Α

◦ CAFE-WINE BAR ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΟ CINEMA ◦ INTERNET STATION

◦ ΒΙΒΛΙΑ - CD - ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ - GADGETS ΑΠΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ◦

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ: ΑΠΟ ΤΙΣ 12.00 ΤΟ ΜΕΣΗΜΕΡΙ ΕΩΣ ΤΙΣ 2.00 ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Δωμάτιο με θέα

INFO CAFE «CINEMA»

Στον πέμπτο όροφο του κτιρίου του ΟΛΥΜΠΙΟΝ θα λειτουργήσει από φέτος ένα πρωτότυπο Cafe & Wine Bar. Σε στυλ κλασσικό αλλά χρησιμοποιώντας μοντέρνα υλικά και με θέα από το καλύτερο ίσως μπαλκόνι της πόλης, το Info-Cafe Cinema στοχεύει να γίνει πόλος έλξης και σημείο συνάντησης των κινηματογραφόφιλων της πόλης.

Πρόκειται για ένα χώρο αναψυχής που θα έχει έντονο το κινηματογραφικό στοιχείο και θα δίνει στον επισκέπτη ερεθίσματα, εικόνες και πληροφορίες για τον κινηματογράφο. Διατηρώντας την αίσθηση της διαφορετικότητας και ανεξαρτησίας από το υπόλοιπο κτίριο, θα παρέχει ταυτόχρονα σε όσους ενδιαφέρονται για το σινεμά, τη δυνατότητα για άμεση πληροφόρηση και ενημέρωση, συνδυασμένη με την απόλαυση ενός καφέ ή ενός ποτού.

Με σταθερό ηχητικό υποβάθρο κινηματογραφικής μουσικής οι θαμώνες του Info Cafe Cinema θα ζουν μια απόλυτη κινηματογραφική εμπειρία. Θα δίνεται η δυνατότητα πρόσβασης και αναζήτησης πληροφοριών στο Ιντérνετ μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών και τηλεοπτικές οθόνες θα προβάλλουν από βίντεο ταινίες, διαφημιστικά τρέιλερ, αποσπάσματα από γυρίσματα κτλ. Θα υπάρχουν επίσης στα ράφια επιλεγμένα περιοδικά και εφημερίδες για το σινεμά, ενώ σε μικρότερο χώρο του τέταρτου ορόφου, που θα επικοινωνεί άμεσα με το Cafe, θα λειτουργήσει το Βιβλιοπωλείο, όπου θα μπορεί κανείς να βρει τις εκδόσεις του Φεστιβάλ, κινηματογραφικές αφίσες, κάρτες, μουσικά cd κτλ.

Το Info Cafe Cinema και το Βιβλιοπωλείο θα λειτουργούν όλη τη μέρα, από το πρωί ως το βράδυ. Οι κάτοχοι της κάρτας μέλους του Φεστιβάλ θα έχουν έκπτωση στις τιμές κατά 25%.

Cinema Let's Heineken

Απολαύστε και βραβεύστε
τις καλύτερες ταινίες!

Spot Thompson Direct

www.heineken.nl

Η Heineken και πάλι κοντά σας με τα "Βραβεία Κοινού" στη μεγαλύτερη κινηματογραφική διοργάνωση της χρονιάς... το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Για άλλη μια χρονιά η Heineken, βασικός υποστηρικτής του Φεστιβάλ, σας ταξιδεύει στη μαγεία της μεγάλης οθόνης και ζητάει τη γνώμη σας για την καλύτερη ξένη ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού, καθώς και για την καλύτερη ελληνική ταινία του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου που συμμετέχει με πρώτη δημόσια προβολή στα πλαίσια του Φεστιβάλ. Η αυλαία του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα είναι ανοιχτή από τις 13/11/98 μέχρι και τις 22/11/98, στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ 1, ΟΛΥΜΠΙΟΝ 2 και ΠΛΑΤΕΙΑ ASSOS STER ODEON, όπου μπορείτε να απολαύσετε και να βραβεύσετε τις καλύτερες ταινίες. Η απονομή των "Βραβείων Κοινού" θα πραγματοποιηθεί κατά την επίσημη τελετή λήξης του Φεστιβάλ, ενώ κατά τη διάρκειά του, θα έχετε τη δυνατότητα να ενημερώνεστε για τις προτιμήσεις που συγκεντρώνει κάθε ταινία καθημερινά στην εφημερίδα "Πρώτο Πλάνο". Ένα ακόμα ταξίδι στη μαγεία του cinema ξεκινάει και το 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης είναι έτοιμο να σας ξεναγήσει ... μαζί με τη Heineken.

Η ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ ΜΕΤΡΑΕΙ!

Ορίζοντες

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΙ «ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ» ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Ε.Κ.Κ. ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ο ελβετός σκηνοθέτης Μαρσέλ Γκίσλερ συμμετέχει με τρεις ταινίες του στο αφιέρωμα 3X3 των Νέων Οριζόντων. Έχει βραβευτεί στο παρελθόν από το φεστιβάλ του Λοκαρνό, στο οποίο και συμμετείχε η τελευταία του ταινία *ο Φ. είναι τσογλάνι*. Παρόντες στη θεσσαλονίκη είναι μαζί με τον σκηνοθέτη οι ηθοποιοί του Ντίνα Λάϊπτσιγκ και Βανσέν Μπρανσέ.

Marcel Gislér

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ
ΝΑ ΑΝΤΙΚΡΙΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΜΑΣ

Μέσα από ασυμβίβαστες ερωτικές σχέσεις εντοπίζονται μεταξύ άλλων η ανάγκη για βαθιά επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων, η αντιπαράθεση μεταξύ δημιουργικών και αυτοκατατροφικών χαρακτήρων, οι διαφορετικοί τρόποι εξωτερικεύσης της αγάπης. Το έντονο προσωπικό στοιχείο του σκηνοθέτη ξεπροβάλλει από την ικανότητα του να δείχνει ασυνήθιστες ερωτικές σκηνές χωρίς πδονοβλεπτικό βλέμμα και χωρίς να σοκάρει.

Ποιά η γνώμη σας για την στάση του Φόγκι, πρωταγωνιστή στην ταινία *ο Φ. είναι τσογλάνι* να επιθυμεί να παραπηθεί από τη ζωή. Τί κάνει ορισμένους νέους να θέλουν να μην φτάσουν στα γεράματα; Πιστεύω πως το ουσιαστικό πρόβλημα του χαρακτήρα του Φόγκι είναι πως έχει χάσει πνευματικά την επαφή του με τη ζωή. Υπάρχουν δύο χαρακτήρες πολύ διαφορετικοί στην ταινία, είναι ο Μπένι που ψάχνει την ζωή και την αγάπη. Ελπίζει να βρει μια λύση απελευθέρωσης από την μοναξιά του στην αγάπη και στη ζωή. Το αντίθετο είναι ο Φόγκι που είναι ο χαρακτήρας που βρίσκεται στην ομίχλη, αντιπροσωπεύει πολλά πράγματα για τους άλλους ανθρώπους: μια ανεξαρτησία η οποία είναι πλασματική. Ο τραγουδιστής της ροκ ζει για κείνους που δεν τολμούν να ζήσουν αλλά αυτό είναι μονάχα μια εικόνα. Ο Φόγκι όμως δεν είναι πραγματικά ανεξάρτητος από το να τραγουδάει, από τα ναρκωτικά ή από την αγάπη που του προτείνει ο Μπένι. Επειδή δεν έχει την δύναμη να τα δεχτεί η λύση ίσως είναι ο θάνατος. Ίσως εκεί υπάρχει στο κεφάλι του η σκέψη πως μπορεί να βρει την ολοκληρωτική ανεξαρτησία.

Ντίνα Λάϊπτσιγκ: Νοιώθει ένα φόβο για τη ζωή, δεν επιλέγει το θάνατο, αλλά και δεν μπορεί να ξεφύγει από τους φόβους του και χάνεται σε αυτούς.

Ποιά είναι η θέση της αγάπης στο να δίνει όρεξη για τη ζωή;
Το Φ. είναι μια ταινία για την εξάρτηση. Στο μέτρο που ο Φόγκι εξαρτάται από τα ναρκωτικά και ο Μπένι εξαρτάται από την αγάπη. Με μια πρώτη ματιά θα λέγαμε πως ο Μπένι είναι το δύμα στην σχέση τους. Τελικά όμως είναι άλλος το δύμα. Ο Μπένι βρίσκει την ελευθερία μέσα από την υποταγή. Είναι μια αφορμή για προβληματισμό πως είναι επικίνδυνο να περιμένουμε τα πάντα από την αγάπη. Πρέπει να δεχτούμε πως υπάρχει ουσιαστική μοναξιά στη ζωή. Πρέπει να το υποφέρουμε, αυτή είναι εμπειρία της ωριμότητας στη ζωή. Ν'αποδεχτούμε πως δεν μπορούμε ν'αφεθούμε στα χέρια κάποιου άλλου. Πιστεύω πως στην ταινία υπάρχει μια ελπίδα, ο Μπένι βρίσκεται στο δρόμο να φτάσει στην ωριμότητα, ενώ ο Φόγκι όχι. Φοβάται να το αντιμετωπίσει.

Τί σας έκανε να δείξετε αυτήν την ιστορία μέσα από ένα ζευγάρι δύο ανδρών;
Δοκίμασα να βρω τις ιδέες που είναι γενικές και ταιριάζουν σε όλα τα ζευγάρια. Το ενδιαφέρον μεταξύ δύο ανδρών είναι πως υπάρχει η άποψη του καθρέφτη και της αντανάκλασης των δύο χαρακτήρων και είναι πιά άμεση. Ο Μπένι βλέπει στον Φόγκι μια ανεξαρτησία που δεν είναι αληθινή, ενώ ο Φόγκι βλέπει στον Μπένι την περιέργεια του για τη ζωή, την ανεξαρτησία που έχασε. Στις ομοφυλοφιλικές σχέσεις πιστεύω ψάχνει κάποιος περισσότερο το δίδυμο αδελφό του, που κάπου έχει

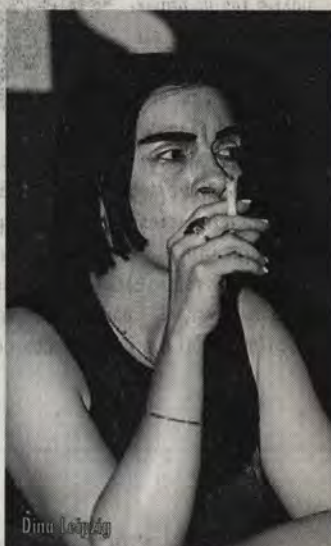
χάσει. Η σεξουαλικότητα σε μια ερωτική σχέση είναι κάτι πολύ σημαντικό και δεν πρέπει να το υποβαθμίζουμε.
Λάϊπτσιγκ: Πιστεύω πως αυτή η επιθυμία του αντικατοπτρισμού των ρόλων υπάρχει και στα ετεροσεξουαλικά ζευγάρια.

Τί προκαλεί την χρονική απόσταση μεταξύ των ταινιών σας; το 1985 κάνατε το *Οι κλέφτες της μέρας*, το 1988 το *οι Άλπινες νύκτες*, το 1991 το *Η γαλάζια ώρα* και το 1998 το *ο Φ. είναι τσογλάνι*;
Οι ταινίες μου είναι πολύ προσωπικές, περιέχουν σε μεγάλο βαθμό ένα ημερολόγιο των συναισθημάτων μου. Πρωτοέنيωσα την επιθυμία να κάνω ταινίες όταν πήγα στο Βερολίνο. Ήθελα να συγκρατήσω την ατμόσφαιρα της πόλης που είναι περιτριγυρισμένη από έναν τοίχο. Πίσω από αυτό οι ταινίες μου μιλούν πάντα για τα ίδια θέματα: την αγάπη, την επικοινωνία... Νομίζω πως κάνουμε μια επιλογή στη ζωή μας, το να κάνουμε ταινίες εμπορικές ή όχι. Ο κινηματογράφος σχετίζεται με τα μέσα που έχουμε. Δεν είναι τυχαίο ότι διαλέγω να δείξω νέους που ζούν σ'ένα μικρό διαμέρισμα, οικονομικά είναι πιο απλό να πραγματοποιηθεί.

Ποιά είναι η σχέση μεταξύ ενός λογοτεχνικού έργου και της προσαρμογής του για τον κινηματογράφο;
Αν υπήρχαν δέκα σκηνοθέτες να διασκεύαζαν το ίδιο βιβλίο θα έκαναν δέκα διαφορετικές ιστορίες. Για τον σκηνοθέτη ένα βιβλίο είναι πάντα βασισμένο στα προσωπικές εμμονές. Χρειάζεται να επιχειρεί να πραγματοποιήσει το δικό του προσωπικό έργο και να μιλήσει για τους δικούς του προβληματισμούς.

Ο Βενσάν Μπρανσέ πρωταγωνιστεί στην ταινία του Μαρσέλ Γκίσλερ *ο Φ. είναι τσογλάνι* στο ρόλο του Μπένι και αναφέρεται στα γυρίσματα:
Τα γυρίσματα ήταν ιδιαίτερα ευχάριστα, γεμάτα ένταση, πρόκειται για μια ταινία σχετικά σκληρή και δύσκολη. Στα διαλείμματα υπήρχε ατμόσφαιρα χαλάρωσης, υπήρχε μια συναδερφικότητα μεταξύ όλων των συντελεστών, νιώθαμε πως δουλεύαμε όλοι για την ίδια ταινία, για τον ίδιο σκοπό. Μ'ευχαρίστησε περισσότερο η σκηνή όπου βρίσκομαι αγκαλιά με τον σκύλο στο δάσος. Εκεί ένοιωσα μια μορφή απελευθέρωσης.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτάς

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ / PROGRAMME

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II	ΠΑΛΛΑΣ	ΠΛΑΤΕΙΑ I	ΠΛΑΤΕΙΑ II	ΠΛΑΤΕΙΑ III	ΠΛΑΤΕΙΑ IV
15:00 Greek Film Festival ΧΑΙΡΕ ΓΕΙΤΟΝΑ HAIRE GÏTONA Greece / 1997 KRIONAS APOSTOLOS O.V. Greek 66'	16:00 Tribute Kurosawa Ο ΘΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ KUMONOSU - JO Japan / 1957 O.V. Japanese 110'	16:00 N.H. New French Cinema ΠΙΤΣΙΡΙΚΕΣ PETITES France / 1998 LVOVSKY NOËMIE O.V. French • English subtitles 90'	13:00 Tribute Greenaway Η ΚΟΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ THE BELLY OF AN ARCHITECT UK / 1987 O.V. English 105'	15:30 Tribute Loach ΜΟΛΑΚ ΤΖΑΚ BLACK JACK UK / 1979 O.V. English 110'	15:30 Asian Vision ΔΥΟ ΦΕΙΤΑΡΙΑ LAN YUE Taiwan / 1997 I - CHENG KO O.V. Chinese • English subtitles 97'	16:00 N.H. Main Programme Η ΣΙΟΠΗ SOKOUT Iran / Tajikistan / France / 1998 MAKHMALBAF MOHSEN O.V. Farsi • English subtitles 77'
16:30 International Competition ΑΝΟΞΙΑΤΙΚΗ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ A REUM DA UN SI ZEOL Korea / 1998 KWANG MO LEE O.V. Korean • English subtitles 121'	18:10 Tribute Pollet ΕΚΠΟΜΠΗ ΔΙΜ ΔΑΜ ΔΟΜ DIM DAM DOM France / 1966-67 O.V. French 45'	18:00 N.H. Good Machine Ο ΜΥΘΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ THE MYTH OF FINGERPRINTS USA / 1997 FREUNDLICH BART O.V. English 90'	15:00 Greek Film Festival ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΕΝΑΝΤΙΟΔΡΟΜΟΝ PROMITHES ENANTIODROMON Greece / 1998 SFIKAS KOSTAS O.V. Greek 76'	17:30 Special screenings ΑΝΗΣΥΧΙΑ INQUIETUDE Portugal / France / 1998 OLIVEIRA DE, MANUEL O.V. Portuguese • English subtitles 110'	17:30 International Competition ΤΟ ΠΕΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ PARVOZI ZAMBUR Korea and Tajikistan / 1998 ZAMSHET USMANOV and MIN BYUNG-HUN O.V. Tajik/Persian • English subtitles 90'	18:00 N.H. Good Machine ΑΡΡΕΣΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΤΖΙΝΑ ARRESTING GENA USA / 1997 WEYER HANNAH O.V. English 90'
19:00 International Competition π (PI) USA / 1998 ARONOFSKY DARREN O.V. English 85'	ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ, ΕΝΑ ΠΟΡΤΡΕΤΟ ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ France / 1966 O.V. French 60'	20:00 N.H. Main Programme POZY ROSIE Belgium / 1998 TOYE PATRICE O.V. Dutch • English subtitles 97'	17:00 Greek Film Festival ΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ AS PERIMENOUN I GINEKES Greece / 1998 TSIOLIS STAVROS O.V. Greek 89'	20:00 Tribute Loach ΠΑΤΡΙΔΑ FATHERLAND UK / W. Germany / France / 1986 O.V. English 111'	19:15 International Competition ΤΟ ΜΗΛΟ SIB France / Iran / 1998 MAKHMALBAF SAMIRA O.V. Iranian • English subtitles 85'	20:30 N.H. 3x3 Pons ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΟΛΑ ΑΥΤΑ; ELPERQUE DE TOT PLEGAT Spain / 1994 O.V. Catalan • English subtitles 92'
20:45 Greek Film Festival BLACK OUT BLACK OUT Greece / 1998 KARAMAGIOLIS MENELADS O.V. Greek 160'	20:15 Tribute Koundouros ΑΝΤΙΓΟΝΗ ANTIGONE Greece / 1994 O.V. Greek 30'	22:30 N.H. Main Programme ΒΙΤΑΝΑ DIRTY Canada / 1997 SWEENEY BRUCE O.V. English 94'	19:00 Tribute Koundouros ΕΛΛΗΝΙΣΤΗ ΚΥΠΡΟΣ ELLINISTI KYPROS Greece / 1996 O.V. Greek 30'	22:30 Tribute Pollet ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ TROIJS JOURS EN GRECE France / 1990 O.V. French 90'	21:00 Asian Vision ΚΑΛΟΣ ΗΡΘΑΤΕ ΚΥΠΙΕ ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ RADIO NO JIKAN Japan / 1997 MITANI KOKI O.V. Japanese • English subtitles 103'	23:00 N.H. American Independents ΣΟΥ SUE USA / 1997 KOLLEK AMOS O.V. English 90'
24:00 Out of Competition Η ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΒΟΛΟΣ LOVE IS THE DEVIL UK / France / Japan / 1998 MAYBURY JOHN O.V. English 90'	22:00 Tribute Loach ΡΙΦΦ ΡΑΦΦ RIFF RAFF UK / 1991 O.V. English 95'		23:00 Greek Film Festival ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΡΑΚΟΣ KOKKINOS DRAKOS Greece / 1998 MANOYSSAKIS MANOYSSOS O.V. Greek 110'	23:00 Out of Competition ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΡΑΣΤΕΣ YOUR FRIENDS AND NEIGHBORS USA / 1998 LABUTE NEIL O.V. English 102'		

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η αγάπη είναι διάβολος (Love is the Devil)

του John Maybury (Μ. Βρετανία, 1998)

Φράνσις Μπέικον. Τον βλέπεις. Εκεί στα τέλη της δεκαετίας του '60 και στις αρχές του '70. Στο Σόχο του Λονδίνου, να συναναστρέφεται όλη την αναπνέουσα σκηνή της τέχνης. Στο καταθλιπτικό του λονδρέζικο διαμέρισμα, να παίρνει ναρκωτικά, πλένει τα δόντια του με VIM και να βάφει τα μαλλιά του με βερνίκι ποπουτσιών. Να ερωτεύεται ένα παιδί της εργοτικής τάξης που μπήκε στο στούντιο του για να τον κλέψει, για να γίνει τελικά η μεγαλύτερη μούσα του, μέχρι το τραγικό τέλος. Αν ο Μπέικον δεν είχε πεθάνει το '92, θα έλεγε ότι αυτό που βλέπεις είναι η ζωή του βιντεοσκοπημένη. Η σοκαριστική φυσιογνωμική ομοιότητα, οι κινήσεις και η συμπεριφορά του Ντέρεκ Τζάκομπι, στο ρόλο του μεγάλου ζωγράφου σου επιτρέπει να το σκεφτείς. Μέλη του συνεργείου ξέσπασαν σε κλάματα, αρνούμενα να πιστέψουν ότι ο Τζάκομπι δεν είναι ο Μπέικον που επέστρεψε στη ζωή.

Τζ.Π.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Η ταινία έχει ολοκληρώσει τον κύκλο της, έχει προβληθεί σε φεστιβάλ αλλά και στο ελληνικό κοινό. Για σας το δημιουργό-σκηνοθέτη της είναι πλέον "μπαγιάτικη" υπόθεση;

Όσα χρόνια κι αν περάσουν κάθε ταινία είναι κομμάτι του εαυτού σου. Από την άλλη βέβαια, μετά την ολοκλήρωσή της η ταινία παύει να με αφορά, καθώς ό,τι ήθελα να πω, να καταγράψω αλλά και ό,τι με συγκίνησε στην ιστορία της τελείωσε. Οριστικοποιήθηκε σ' αυτή τη συγκεκριμένη διάρκεια της μιάμισης ώρας. Ήδη με το τέλος των γυρισμάτων αρχίζω να σκέφτομαι αυτό που θα ακολουθήσει. Ποτέ μια ταινία όμως δε μπαγατεύει για το δημιουργό της. Είναι κομμάτι της ζωής του.

Ο πειρασμός να διορθώσετε ή να αλλάξετε κάτι κάθε φορά που επανέρχεστε υπάρχει; Νομίζω ότι κάθε ταινία αποτυπώνει τις διαθέσεις του δημιουργού τη δεδομένη εποχή ή στιγμή που φτιάχνει την ταινία. Αν είναι ευτυχισμένη η στιγμή και καλή η διάθεση καταγράφει επιτυχώς τις παρατηρήσεις του. Προτιμώ να εντοπίζω προτερήματα, ελαττώματα ή διορθώσεις, τις στιγμές που σκηνοθε-

τώ. Εξάλλου είναι δύσκολο να επανέλθεις... Η αλήθεια είναι ότι όσο περνάει ο καιρός και απομακρύνομαι, βλέπω κενά, ελλείψεις ή και κάποια κομμάτια στα οποία δε χρειάζεται να προσθέσω τίποτα... Μην ξεχνάτε ότι το μεγάλο στοίχημα στην τέχνη και βέβαια στον κινηματογράφο παίζεται ανάμεσα στο όνειρο και στην πραγματικότητα. Αυτό το άνοιγμα της ψαλίδας οφείλεις να το κλείσεις... Θυμάμαι μια κουβέντα του Καζάν για την ταινία μου "Βενιζέλος", που του άρεσε πολύ. Του είπα: "Ήλθα με χτυπήσανε πολύ οι κριτικοί". Ξέρετε τι μου απάντησε;

"Μάλλον θα έχεις αφήσει μια πόρτα ανοικτή και γι' αυτό μπήκανε". Αυτό είναι η δημιουργία. Να μπορείς να κλείνεις όλες τις πόρτες...

Και ο κίνδυνος να σου διαφεύγει έτσι η έκπληξη; Η έκπληξη υπάρχει και πίσω από την πόρτα. Σ' ένα έργο τέχνης, όπως σ' ένα φιλμ είναι τόσες οι διαστάσεις και οι περιοχές που τελούν υπό την άμεση επίβλεψη του σκηνοθέτη, που αυτός πρέπει να είναι σε διαρκή εγρήγορση. Αν αφήσει την πόρτα ανοικτή, αυτό που διαφεύγει έτσι κι αλλιώς δεν το ορίζει...

Βούλα Παλαιολόγου

σκηνοθέτης της ταινίας "Όλα είναι δρόμος" (Ελληνικός Κινηματογράφος 1998)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΑΖΩΜΕΝΟΣ

Στην ταινία σας συνυπάρχουν μικτές τεχνικές και κινηματογραφικές φόρμες συνάμα με λόγο κατ' εξοχήν ποιητικό. Αυτήν την αισθητική πρόταση που την απευθύνετε;

Στους εμπνευσμένους και καλοπροαίρετους θεατές και σ' όσους συμμετέχουν σ' αυτό το παιχνίδι που λέγεται σινεμά. Απευθύνω την πρότασή μου σε ανθρώπους που μπορούν ακόμα και συγκινούνται και να ανατριχιάζουν με την ανθρώπινη τραγωδία. Σ' όσους δε βλέπουν την τραγωδία σε παρένθεση... Εγώ χρησιμοποιώ νέες τεχνικές, αλλά επιμένω στην ποίηση του κινηματογράφου. Η προσέγγισή μου είναι διαφορετική απ' αυτή των Αμερικάνων. Δε με αφορά όμως η αφήγηση. Το βασικό μου θέμα είναι η αιμορραγία στο πανί. Όχι αισθητικά ή σε επίπεδο φόρμας, αλλά έχει να κάνει με το ίδιο το παράλογο αυτού του αναστημένου Χριστού που κατέβηκε στη γη για να καταργήσει το Χρίσμα...

Είστε διασώτης της άποψης ότι το αφηγηματικό-αναπαραστατικό σινεμά έχει οριστικά χρεοκοπήσει; Ο κινηματογράφος έτσι όπως τον ξέραμε είναι ήδη νεκρός. Αυτό που βλέπουμε δεν είναι παρά η προβολή του τέλους του. Δεν έχει πεθάνει το

σινεμά, έχει πεθάνει το αναπαραστατικό σινεμά. Για ποιο λόγο ο κινηματογράφος δεν είναι ποίηση, ζωγραφική ή μουσική; Το σινεμά είναι αυτόνομη τέχνη. Πήρε δάνεια από το θέατρο για λόγους βιομηχανικής παραγωγής. Για να γίνει εν τέλει καταναλωτικό προϊόν. Ο κινηματογράφος πρέπει να ξαναφευρεθεί. Πρέπει να ξαναγυρίσουμε εκεί που κόπηκε το νήμα, στις απαρχές του βωβού κινηματογράφου, να ανακαλύψουμε από την αρχή τη γλώσσα του, να βρούμε νέες μορφές αφήγησης χρησιμοποιώντας-γιατί όχι- νέες τεχνολογίες... Υπενθυμίζω ότι αριστουργήματα του βωβού, όπως ο Φάουστ του Μουρνάου έχει ως υπότιτλο: ένα ποίημα με εικόνες. Δε γράφει: δράμα με εικόνες. Αυτό έχει τεράστια σημασία. Οι μεγάλοι δημιουργοί, Αιντστάιν, Γκρίφιθ, Μουρνάου και όλοι οι γερμανοί εξπρεσιονιστές χρησιμοποιούσαν μεν δραματικά στοιχεία στις ταινίες τους, αλλά δεν είχαν εμμονές με την αφήγηση μιας ιστορίας. Ο κινηματογράφος είναι εικόνα. Η εικόνα είναι η ζωή η ίδια. Είναι η ύπαρξη. Στην ουσία ο κινηματογράφος είναι η ανακάλυψη του ίδιου μας του εαυτού. Μας καθρεφτίζει. Στο φιλμ δεν αποτυπώνεται παρά το συλλογικό ασυνείδητο...

Βούλα Παλαιολόγου

σκηνοθέτης της ταινίας "Το χρίμα: μια μυθολογία του Σκότους" (Ελληνικός Κινηματογράφος 1998)

Αγαπητέ επισκέπτη του Φεστιβάλ Κινηματογράφου,

Η Ford Motor Hellas είναι υπερήφανη που το Φεστιβάλ Κινηματογράφου, το οποίο πραγματοποιείται στην όμορφη και ιστορική πόλη της Θεσσαλονίκης, δίνει την ευκαιρία για το λανσάρισμα του νέου Ford Focus.

Η Όπερα-Πολυθέαμα του Peter Greenaway -100 αντικείμενα που αντιπροσωπεύουν τον κόσμο- καθώς και η αναδρομική προβολή και η έκθεση των σύγχρονων έργων του, ταυτίζονται με το πνεύμα του νέου διακεκριμένου αυτοκινήτου της Ford. Το Ford Focus ουσιαστικά εκφράζει μια νέα εποχή για τη Ford -προοδευτικός και μοντέρνος σχεδιασμός, τέλεια οδηγική συμπεριφορά, εσωτερικοί χώροι που θα θέσουν νέα πρότυπα για τα αυτοκίνητα της κατηγορίας του και φυσικά ασύγκριτα επίπεδα ασφάλειας.

Έχω τη χαρά να σας καλωσορίσω σε αυτή τη νέα εποχή της Ford και στο 39ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Ann-Charlott Fischer

Ann-Charlott Fischer
Γενική Διευθύντρια
Ford Motor Hellas A.E.B.E.

fordfocus

Γιώργος Αρβανιτίδης Το φως της Ελλάδας

Γιώργο, ζεις αρκετά χρόνια στο Παρίσι. Πώς βλέπεις την Ελλάδα από εκεί; Δύσκολη ερώτηση. Ζω δέκα χρόνια στο Παρίσι. Μπορώ να σου πω, με λίγη στεναχώρια, ότι δεν μου λείπει η Ελλάδα. Είμαι πάρα πολύ καλά, έχει οργανωθεί η ζωή μου, ξέρω τι θα κάνω τον επόμενο ενάμιση χρόνο. Κατά κάποιον τρόπο μπορώ να επιλέγω πράγματα. Είμαι πολύ καλά.

Όταν λες δεν σου λείπει η Ελλάδα, αυτό σε σκέπτεται με τη δουλειά σου... Θα ήθελα να μου λείπει. Ίσως γιατί αμέσως δόθηκε στον κινηματογράφο. Η δουλειά μου μου καλύπτει την απουσία της Ελλάδας.

Υπάρχουν διαφορές στον τρόπο της δουλειάς σου εδώ και έξω, στην προετοιμασία σου; Ναι, να πω καταρχήν ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει ο παραγωγός που θα οργανώσει την παραγωγή. Εδώ ο σκηνοθέτης ήταν και σεναριογράφος και διευθυντής και λογιστής και τα πάντα. Με αποτέλεσμα ο σκηνοθέτης να είναι και ο άνθρωπος-ορχήστρα. Γι' αυτό το 90% αποτύχανε. Η προσοχή τους πήγαινε σε άλλα, πέρα από την κύρια δουλειά τους, που είναι η σκηνοθεσία. Αποτέλεσμα: δεν μπορούν να δουν τα ελαττώματα της δουλειάς τους. Η ταινία είναι το παιδί σου, και όσο κακό κι αν είναι, είναι το ωραιότερο του κόσμου. Πώς να μπορείς μετά από τόσο κόπο και βάσανα να δεις τι έγινε. Δεν μπορούσα να επικοινωνήσω συχνά με τους σκηνοθέτες. Γιατί εγώ που ήμουν απ' έξω έβλεπα τα ελαττώματα, και λέγοντάς τα γινόμουν αντιπαθής.

Άρα ένα ζητούμενο είναι η ύπαρξη των παραγωγών και στην Ελλάδα; Βεβαίως. Προκύπτει κι ένα ερώτημα. Κάνω μια ταινία. Γιατί την κάνω την ταινία; Δεν κόβει εισιτήρια και στεναχωριούνται μετά. Μα πρέπει να σκέφτεσαι αυτούς που θα την δουν. Δεν θα αναφέρω όνομα, αλλά ένας σκηνοθέτης μου είπε: "εγώ τώρα την έπαιξα, ας την πάρει το Κέντρο, να κάνει ό,τι θέλει". Φυσικά επιρρίπτω ευθύνη και στο Κέντρο που, έδινε χρήματα και δεν έλεγε το αποτέλεσμα, πιστεύοντας ότι έτσι ήταν ελεύθεροι οι δημιουργοί.

Ως ειδικός, θέλω να μου πεις για το φως που διαπερνάει από την κάμερα στις ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Είναι το φως μιας Ελλάδας προσωπικής του Αγγελόπουλου, που έτυχε να είναι ένα φως και δικό μου, εσωτερικό, που προέρχεται από τα χρόνια που έζησα τον εμφύλιο πόλεμο στο χωρίο μου, την παιδική μου ζωή, που ήμουν αναγκασμένος να δουλεύω συνεχώς από πέντε χρονών ως σήμερα, από τα παιδικά μου χρόνια που δεν θυμάμαι τον ήλιο, ενώ υπήρχε. Τα άλλα παιδιά παίζανε και τον καιρόντουςαν, εγώ το μόνο που θυμάμαι είναι τα χέρια μου που ήταν κουρασμένα. Δεν πέρασε μέσα μου ο ήλιος, παρά μόνο μία γκριζάδα.

Στις δουλειές σου έξω, τι συμβαίνει με το χρώμα, το φως; Στην αρχή δυσκολεύτηκα. Προσπάθησα να καταλάβω τους ανθρώπους. Γιατί ο Γάλλος, ο Γερμανός αντιδρά διαφορετικά σαν χαρακτήρας. Διαπίστωσα ότι το φως ε-

Ματιές στα Βαλκάνια

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

VLADIMIR PRIFTI

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ

Είναι ιδιαίτερα σημαντικό που κάναμε μία ταινία μεγάλου μήκους μέσα στις δύσκολες συνθήκες που επικρατούν σήμερα στην Αλβανία. Είναι μια ιστορική ταινία η οποία όμως μιλά μεταφορικά για το σήμερα. Στην ταινία αυτή δεν ήθελα να μιλήσω άμεσα για τις ιδεολογίες του παρελθόντος. Η ιστορία της ταινίας είναι μια ανθρώπινη ιστορία και οι διαστάσεις της υπερβαίνουν κατά πολύ την σημερινή πραγματικότητα. Στην ταινία βλέπουμε αυτά που συμβαίνουν σε κάθε δικτατορία. Ο τόπος που έχει γυριστεί η ταινία είναι το Αργυρόκαστρο και τα περίχωρά του -εκεί που έγιναν οι πρόσφατες ταραχές. Το μυθιστόρημα πάνω στο οποίο βασίζεται η ταινία διαδραματίζεται σ' ένα άλλο τόπο απ' αυτό στον οποίο γυρίστηκε η ταινία. Η επιλογή του τόπου άλλαξε σε πολλά σημεία του αρχικού σενάριο. Κατά αρχήν το σπίτι που μένει ο ήρωας -ο μπέης- είναι επιβλητικό και το περιβάλλον μας έδωσε αυτήν την ιδέα να το χρησιμοποιήσουμε στην ταινία. Όταν ο διευθυντής φωτογραφίας είδε τους τόπους των γυρισμάτων ενθουσιάστηκε από το τοπίο. Εκμεταλλευτήκαμε την εποχή που το τοπίο είναι καλύτερο: το φθινόπωρο τότε που το τοπίο γίνεται ομιχλώδες και μυστηριώδες. Επίσης ήταν πιο οικονομικά για μας να γυριστεί η ταινία σ' αυτήν την τοποθεσία. Η ταινία έχει σημεία που συμβολικά και

σκηνοθέτης της ταινίας Ο Γάμος του Σάκο (Αλβανία, 1998)

μεταφορικά μιλάνε για το σήμερα. Ο ήρωας της ταινίας φεύγει μετανάστης στην Αμερική. Το σπίτι της ταινίας είναι ένα σύμβολο της σημερινής Αλβανίας. Όπως στην ταινία το σπίτι πουλιέται έτσι και στην Αλβανία αρκετά πράγματα είναι για πούλημα -δεν εννοώ ότι η χώρα είναι για πούλημα. Όμως στην ιστορία που αφηγείται η ταινία μία ελπίδα διαφαίνεται μέσα από τις δυσκολίες. Είναι η συμβουλή που ακολουθεί ο γιος του ήρωα που επιστρέφει και αυτός μετανάστης από την Αμερική. Ακολουθεί την συμβουλή του πατέρα που πέθανε στη ξενιτιά: "να φυτέψεις μία ρίζα".

Όσο δύσκολο, και αν είναι τα πράγματα, όσο δυστυχία και αν υπάρχει, εφόσον υπάρχουν άνθρωποι κάτι καινούριο θα ξεπηδήσει πάλι. Το μήνυμα της ταινίας δεν είναι άμεσο. Είναι έμμεσο και συμβολικό.

ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Η ταινία προβάλλεται αυτήν την εποχή στην Αλβανία -είναι ήδη στην δεύτερη εβδομάδα προβολής. Κάποτε στα Τίρανα υπήρχαν 70 κινηματογράφοι και τώρα είναι μόνο δύο. Όσον αφορά την κινηματογραφική παραγωγή γυρίζονται κάθε χρόνο 2 με 3 ταινίες με υπόθεση και κάποια ντοκιμαντέρ. Υπάρχουν κάποια προβλήματα στον τεχνικό τομέα. Πρόσφατα ψηφίστηκε από την Βουλή ένα νόμος πλαίσιο για την παραγωγή ταινιών. Για να επιδοτήσει το κράτος μια ταινία πρέπει να υπάρχει ιδιωτική χρηματοδότηση. Η δική μου η ταινία είναι συν-παραγωγή με την Ουγγαρία.

Δημήτρης Μπάμπας

Παράθυρο στην Ασία

Καλώς ήλθατε κύριε Μακντόναλντ (Radio no jikan)

του Koki Mitani (Ιαπωνία, 1997)

Βασισμένο στο ομώνυμο θεατρικό έργο, αυτή είναι η πρώτη ταινία του σκηνοθέτη και σεναριογράφου Koki Mitani. Η ιστορία διαδραματίζεται σ' ένα ραδιοφωνικό σταθμό, γύρω στα μεσάνυχτα. Κεντρικά πρόσωπα της αφήγησης οι ηθοποιοί ενός ραδιοφωνικού θιάσου που πρόκειται να α-

νεβάσει "στον αέρα" ένα θεατρικό έργο. Δυσχερειαμένη η πρωταγωνίστρια από την διανομή αποφασίζει να απαιτήσει την αλλαγή του θεατρικού έργου. Αποτέλεσμα του εκβιασμού της είναι να επικρατήσει στα στούντιο του ραδιοφωνικού σταθμού το απόλυτο χάος: όλοι οι ηθοποιοί απαιτούν εξωφρενικές αλλαγές στους ρόλους τους. Έτσι κάτι που ξεκίνησε ως μια γλυκιά και συγκινητική σαπουνόπερα θα καταλήξει μέσα από τις συνεχείς αλλαγές που προτείνει ο οποιοσδήποτε βρίσκεται στο στούντιο, σ' ένα έπος, σε μία ιστορία δράσης. Έτσι όταν η εκπομπή βγει στον αέρα η εξέλιξη της είναι απροσδόκητη και γεμάτη εκπλήξεις.

Με όχημα το ραδιοφωνικό θεατρικό έργο που συνεχώς αλλάζει, ο σκηνοθέτης κάνει κάτι απάνιο για ΓΙΑΠΩΝΕΖΟ: μια κωμωδία. Ένα χιούμορ που βασίζεται σε εξωφρενικές καταστάσεις που οδηγούν στην υστερία και στο παράλογο. Όμως πίσω από τους κωμικούς τόνους κρύβεται μία σάτιρα των δομών της ιαπωνικής κοινωνίας. Είναι η συλλογική διαδικασία λήψης αποφάσεων που βρίσκεται στο στόχαστρο του σκηνοθέτη -ένα στοιχείο της ιαπωνικής κοινωνίας στο οποίο αναφέρονται πολύ συχνά με θαυμασμό οι δυτικοί μάντζερ. Αλλά επίσης είναι και η άνευ όρων αποδοχή της αμερικάνικης κουλτούρας από την αστική τάξη, που ο σκηνοθέτης αντιμετωπίζει με σαρκασμό.

Δ.Μ.

νίτης

υπάρχει στο εξωτερικό

πηρεάζει τον χαρακτήρα του ανθρώπου. Μια φορά στο Βέλγιο, πήγα να κάνω μια ταινία, ήμουν κουρασμένος, ξαπλωμένος στο κρεβάτι του ξενοδοχείου κι έμεινα τρεις ώρες βλέποντας το ταβάνι, χωρίς να το καταλάβω. Δεν υπάρχει εκεί αυτό το φως της Ελλάδας, που σε τραβάει έξω από το παράθυρο. Έτσι αναγκάστηκα να προσαρμόσω στις ταινίες το ανάλογο του φωτός της κάθε μέρας.

Έχεις παραβρεθεί σε πολλά Φεστιβάλ, γνωστά και άγνωστα, μεγάλα και μικρά. Πώς νιώθεις που βρίσκεσαι εδώ, μάλιστα φέτος που λειτουργεί το Φεστιβάλ με ένα νέο νόμο; Νομίζω ότι το Φεστιβάλ γίνεται καλύτερο. Μπορούμε έτσι να βγούμε έξω από την αυλή μας και να συναγωνιστούμε. Και το γεγονός ότι πρόκειται για ταινίες πρωτοεμφανιζόμενων, σου δίνει την ευκαιρία να ανακαλύψεις την ελπίδα του αύριο. Αυτό που θα ήθελα μονάχα, να γίνουν αφιερώματα των ταινιών σε άλλες αίθουσες, σε άλλες πόλεις-κι είναι μοναδικό αυτό που γίνεται με τις Περιφερειακές Εκδηλώσεις-ώστε να δει τις ταινίες περισσότερο κοινό. Είχα κάνει μια σκέψη πριν φύγω για τη Γαλλία, τότε έκλειναν και οι αίθουσες, να κάνουμε αίθουσες και να προβάλλουμε συνεχώς ταινίες, ελληνικές και ξένες. Μετά από συζητήσεις δεν έγινε τίποτα.

Γιώργο, βλέπεις όνειρα; Βεβαίως, βλέπω όνειρα, κινηματογραφικά. Όνειρα που είναι σε ένα γύρισμα και πάντα σε κόντρα με τον σκηνοθέτη, που μου λέει τα δικά του.

Συνέντευξη: Παντελής Καρακάσης

Διευθυντής Φωτογραφίας
Μέλος της Κριτικής Επιτροπής

KOKI MITANI

Ήθελα πολύ να κάνω μια ταινία και ειδικότερα μια κωμωδία τελείως διαφορετική απ' ό,τι έχει γίνει ποτέ στον Ιαπωνικό κινηματογράφο. Πάντα μου άρεσαν οι Δυτικές ταινίες. Από παιδί δεν μου άρεσε ο ρυθμός των ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΩΝ ταινιών. Μέχρι σήμερα οι αγαπημένες μου ταινίες είναι αμερικάνικες. Όμως αυτό δεν σημαίνει ότι πιστεύω ο Δυτικός κινηματογράφος είναι καλύτερος από τον ΓΙΑΠΩΝΕΖΙΚΟ. Υπάρχουν βαρετές δυτικές ταινίες και υπέροχες γΙΑΠΩΝΕΖΙΚΕΣ. Αν και αμερικάνικες και γΙΑΠΩΝΕΖΙΚΕΣ ταινίες αποκαλούνται στην γλώσσα μας ΕΙΓΑ (φίλμ) παρ' όλα αυτά είναι μεταξύ τελείως διαφορετικές.

Στη Ιαπωνία η κωμωδία ως είδος δεν χαιρεί εκτίμησης. "Το γέλιο" θεωρείται κάτι ταπεινό. Είναι λάθος των ΓΙΑΠΩΝΕΖΩΝ σκηνοθετών που γίνονται τόσες λίγες κωμωδίες. Στόχος μου είναι να αλλάξω την κατάσταση. Ίσως φανεί σε κάποιον ότι υπερεκτιμώ τον εαυτό μου, αλλά έτσι το βλέπω.

Προέρχομαι από το θέατρο. Όταν δουλεύαμε με την ομάδα μου τους "Tokyo Sunshine Boys", όλοι μας θεωρούσαν περιθωριακούς. Όταν ξεκίνησα να γράφω σενάρια για την τηλεόραση με θεωρούσαν ότι είμαι ένας αντισημιτικός συγγραφέας. Προσπαθώ να δημιουργήσω κάτι συμβατικό. Δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν έχω καταφέρει να κάνω ένα "κανονικό" έργο.

(ο σκηνοθέτης Koki Mitani για την ταινία του ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΑΤΕ ΚΥΡΙΕ ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΝΤ)

JURY NOTES. Goran Paskaljevic and the other six members of the competition jury yesterday gave some insight into their criteria for judging the 12 films they have been viewing. "The film will look for us, it's not a case of us looking for something spectacular," he said, summing up the jury's outlook. Fellow jury member Jaromil Jires, the Czech director and screenwriter, agreed: "What is important is the freshness of an idea," he said. "It is also important to have a dialogue with the audience."

MARKET FORCES. The question of whether there is life after the festival for the films shown here - even those that win awards - dominated the jury news conference yesterday. "We need to differentiate between the festival and the market," said Eric Heumann, a producer and distributor. "A festival is not a guarantee for distribution, not even Cannes." Jutta Bruckner, the German writer/director/producer, said that market access was as much a problem for new directors as for those with a dozen films on their resume. "The percentage of national films is very low...In Germany if it is 12 percent it is an extremely good year." BIPE figures for 1995 showed France as having the market with the highest percentage of indigenous films (33 percent), followed by the U.K. (20 percent), Italy (15 percent), and Denmark (14 percent) with the EU-wide average at 18 percent. The U.S. films' share of the market in these countries that same year was 58, 75, 74, and 77 percent with an EU-wide average of 71 percent.

ISAY TOMATO, YOU SAY... Eric Heumann pointed out how differently cinema is viewed on each side of the Atlantic: "Europe considers the director an artist. In the U.S. he is looked upon as some kind of technician."

THE LONG VIEW. Jutta Bruckner said festivals such as Thessaloniki "had the duty to show not only new films but also provide a glimpse of moments in cinema culture" through retrospectives and other special programs. "To have a little brighter knowledge of where cinema has been is essential in order to know where cinema is going," she said.

A WOMAN'S PLACE. Samira Makmalbaf, whose "Sib" (The Apple, 1998, 85 mins, Iran) is being shown in competition here, says that women have it tough all over the world, not just in Iran. "For me [Iran] is a country where an 18-year-old girl can make a feature film but also where eleven-year-old girls can be banned from leaving their home," she said. The references were both personal: Makmalbaf, daughter of the acclaimed Iranian director Mohsen Makmalbaf, is 18; her film is based on a true story about a man who had kept his twin daughters under lock and key since birth.

SLICE OF PI? Max, brilliant but troubled, is about to crack the stock market, solving a mathematical puzzle he has been working on for ten years. But he is forced to work against the clock when Wall Street collapses and he finds himself pursued by a firm of overly aggressive brokers eager to dominate the world and an obscure religious sect who want Max's numbers to crack the codes of their holy relics. One thing is for sure: there's a lot of action in this first feature by Darren Aronofsky, "π" (1998, 85 mins, bw, U.S.) which won the best direction award at the Sundance Festival this year and is vying for another prize in the international competition.

ANOTHER FRONT. Asian cinema has pushed the European cinema out of the vanguard with

FIRST SHOT

Π Ρ Ω Τ Ο Π Λ Α Ν Ο

39th THESSALONIKI FILM FESTIVAL

WEDNESDAY 18 NOVEMBER 1998 N. 41

Cinema, from the heart

The President of the competition jury and the President of the Festival

Nikos Koundouros in the rain...

Samira Makmalbaf, director of The Apple

new directors such as Kwango Lee who is showing his first feature, "Arumdaun sijul" (Spring in My Hometown, 1998, 121 mins, Korea), in competition at the Thessaloniki Film Festival. The film is set in the spring of 1952 in a Korean village that though far from the war front is still affected by the conflict. Lee, 37, studied film at UCLA and returned to Korea in 1995 where he has taught film ever since. He heads the Baek Du-Daegan Art Film Center and is credited with introducing art films to Korea.

DRAC(HMA)ULA? Vassilis Mazomenos said the idea of for his film "To chrima - mia mythologia tou skotous" (Money, a Mythology of Darkness, 1998, 70 mins, animated, Greece) was inspired by an incident in which the poet Ezra Pound is said to have told Benito Mussolini to abolish money and publicly hang loan-sharks as a solution to Italy's problems. "Like most Greek films it was made with a lot of 'blood' and I hope this shows in the final result," he said.

WEDDING BELLES. Pandelis Voulgaris, whose "Ola Eine Dromos" (It's A Long Road, 1997, 118 mins, Greece) is being shown here, is already focused on his next project. For the past 18 months, the veteran Greek director has been working with the Kappa Productions, the company formed by director Martin Scorsese, on "Brides", which he expects to begin shooting next September. Voulgaris is auditioning actors - he has already seen about 1,260 - and scouting locations. The film, which is about mail-order brides for Greek migrants, has a budget of \$8 million. "I had never even dreamt of that kind of money [for a film]," he said.

LOVE BY GASLIGHT. Manolis Karamaghiolis impressed audiences and critics alike with his 1989 documentary "Rom." It has taken him almost a decade to make the jump to feature films and "Black Out," a psychological thriller and love story whose plot seems to borrow bits from "Ghost" and "Gaslight." The plot: Maria, whose pilot boyfriend is presumed dead in a crash, starts receiving tapes of his voice in the mail. Look out for Hanna Schygulla, who makes an appearance in the film.

BIRTH BONDS. New Belgian filmmaker Patricia Toye makes her mark on the European cinema with "Rosie" (1998, 97 mins, Belgium) with a poignant film about a teenager's overpowering love for her mother. "Rosie," which features Aranka Coppens and Sara de Roo, is the first feature for the 31-year-old Toye, who studied film at the Hodeschool Sint-Likas and has directed several documentaries and short films for television.

BE STILL. With each film, the Portuguese director Manoel de Oliveira proves he deserves his reputation as one of the most important directors of the European cinema. Born 1908 at 90 years of age he is still making movies - and his latest, "Inquietude" (Anxiety, 1998, 110 mins, Portugal), is being screened this evening. The film is actually a triptych comprising Helder Prista Monteiro's play "The Immortals," a short story by Antonio Patrizio, and "The Mother of the River" by Augustina Bessa-Luis. Luis Miguel Cintra, Jose Pinto, Leonor Silveira, and Irene Papas star.

QUOTE/UNQUOTE. "I don't subscribe at all to the myth that you need a lot of money to make a good film." Yorgos Arvanitis, cinematographer, member of the competition jury.

Diane Shugart

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 41 ΤΕΤΑΡΤΗ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1998

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΗΣ, ΠΑΝΤΕΑΣ ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΔΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,

ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΝΤΑΪΑΝΑ ΣΟΥΓΚΑΡΤ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ (ΖΑΡΖΟΝΗ), ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΥΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

Τηλέοραμα 1984

